315

விவேக போதினி

“ எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”—திருவள்ளுவர்

தொகுதி VIII { ராக்ஷஸஹூ மாசிமீ : 1916-ஹூ மார்ச்சுமீ } பகுதி 9

பழமொழிப் போதம்

PROVERBS EXPLAINED

தன்க ருத்துத் தனித்து நிகழ்வுற
நன்கு ணர்ந்திடின் ஞான சுகமதா
யுன்சொ ரூப முனக்கு விளங்குறும்
‘முன்கை நீளின் முழங்கையும் நீளுமால்.’ (53)

ஏற்ற ‘நவ நீத மிருந்தும்பின் நெய்க்கலைவார்’
தோற்றி மனமிருந்துந் தூயறிஞர்—பாற்றங்கி
ஆனுற் சலனம் அழியவிசா ரஞ்செய்யா
தோவற்ற ஞானம் வேட் போர். (54)

‘ இல்லாதது பிறவா தள்ளாதது குறையா’
தெல்லார்சம யத்தோ டெந்நூலினும் வீடொன்.
றல்லாதில யதைமூ டஞ்ஞானமு மிதயத்
தொல்லாமல்வி சாரித் தோய்வித்தல தோயா. (55)
[திசைகோலோ

‘ காற்திசையத் தொடுதோலோ கழல் தொடுதோத்
மேற்பெரியோ ரனுபூதி வியன்சுருதி யந்தத்துக்
கேற்பநிகழ் யுத்தியெலா மெடுத்துபயோகிப்பதலால்
மாற்படும்யுத் திகட்திசைய மற்றவைதா மாகாவே.

‘ கெட்டு ளோன்பட்டி னம்புகல்’ கீழ்மையாம்
கட்ட மீயுமஞ் ஞான வசத்திடர்ப்
பட்ட யானெவன் உய்வனென் பானெறி
இட்டு மாமறைக் கேள்வியில் நிற்றலே. (57)

‘ வீட்டித் தீபம் விருந்தினர் கட்குமாம்’
காட்டும் ஓர்பர ஞானி விசாரமேய்
பீட்டு நூலின் உணர்ச்சி பினும்நலம்
ஒவட்ட சாதக ருக்கும் விளக்கமே. (58)

‘பந்திக்கு முந்து படைக்குநீ பிந்து.’
விந்தையாம் ஞான விசாரத்திற் கான்றோர்
சந்தரற் சங்கந் தனைத்தேடாய் நெஞ்சே
தொந்தக்கன் மத்திற் றொடர்ந்துசெல் லேலே. (59)

‘ என்சா ணுடம்பிற் சிரசே பிரதானம்’
பெண்சோரும் அட்டப்பிரமாணத்—தொண்சத்தம்
போதநெறி யாமேற் புரியட் டகவுடலிற்
சோதிமனம் போம்பிரமத் துள். (60)

‘கடுங்காற்று மழைகாட்டுங்கடுநட்புப் பகைகாட்டும்’
ஒடுங்காதெப்பொருளும்நனியுணரும்விசாரணைஞான
திடந்தோற்றுவிக்குமறை திகழ்தருசற்கருமங்கள் [த்
நெடுங்காலம் மிகப்புரியின் நேருமுமூட் சுத்துவமே.

‘ தீராப் பொறியதற்குத் தெய்வந்தா னேகதி’யாம்
ஓராக்கன் மம்பத்தி யோகத்தால்—நேராய்
முடியாக் வழக்குகள் முற்றுமுயர் ஞானம்
அடியாச் சமாதான மாம். (62)

‘கன்னனுக் குங்கும்ப காரற்குஞ் சென்மமுரண்’
மன்னுய ஞானம் மயற்கன்மங்-துன்னுமை
‘ பத்தும் பதன’மிரு பண்மிந் தியங்கள் செலுந்
தத்தம் விடயத் தடை. (63)

மெய்ஞ்ஞானப் பூணிற்கே மேயதலாற் கன்மத்திற்
கெஞ்ஞான் றுங்கண்டனையொன் றில்லாதே யிஞ்ஞால
தோதலுறு சித்தாந்தவொப்புரவு சார்வதுவோ [த்
‘சோதினிக்குப் பட்டின்குச் சோ.’ (64)

பரிவுறு சிந்தை பரமசாந்தியைத்தான்
விரவுமுன் முமூட்சு வெந்துயர் மிகவும்
மருவினும் மாயா வாசனை யொடுங்கா
‘எருதுநோய் காக மிவணறி யாதே.’ (65)

நளஞு வைகாசிமீ CALENDAR—பஞ்சாகம்

யோ	தலு	இங்	தமிழ்	வார	நளஞு வைகாசிமீ { சாலிவாகன 1838 கலியுகாதி 5017 பசலி 1325 கொல்லம் 1091 { ஹிஜரி 1334 } 1916ஞு மேமீ ஜூன்மீ
செ	11	14	1	ஞா	துவா 46-59, அஸ் 38.41, வஜ் 20-12, பவ 17-45 சே 3-23, ரா 27-14, அக 31-14, ஸிம்மசெவ் 51-14, சூன்யதி
	12	15	2	திங்	திர 44-20, சித் 38-1, ஸித் 15-58, கௌ 15-49, சே 2-28, ரா 20-22, சூன்யதிதி பிரதோ விய சிரா. [திவமார்கம்.
சு	13	16	3	செ	சது 40.37, சுவா 36-18, விய 10-49, கர 12-28, ரா 18-28, திரு 4, சுக் 1-39, ரிஷ சு சதுர்த்தசிதிதி நரசிம்ம ஜ.
ர	14	17	4	புத	○ பௌ 36-7, விசா 33-45, வரி 4-54, பரி 53-34, பத் 8-22, ரா 11-57, கார் 3, ரவி 3-2, சம்பத் கௌ வை ஸ்நா
	15	18	5	வியா	பிர 30-55, அனு 30.30, சிவ 51-19, பா 3-31, ரா 12-23, அக 31.16, வைசா பகு இஷ்டி. [பூ ஆ கா மா வை.
பு	16	19	6	வெ	துதி 25-15, கேட் 26-48, சித் 43-56, கர 25.15, ரா 14-13 புதவக்ரம் 26-10, துதியாதிதி மழை 8-க்குள்.
ரசு	17	20	7	சனி	திரு 19-21, மூல 22-51, சா 36-20, பத் 19-21 திவி 18-51, ரா 13-49, கார் 4, ரவி 31-22, புன 1, சுக் 17-47, திதித்வயம் சங் சது கரிநாள்.
புகு	18	21	8	ஞா	சது 13-20, பூரா 18-47, சுப 28-47, பா 13-20, ரா 6-7, பச்சாதஸ்தபத 26-10, மேஷகுரு 23-5, பஞ்சமிதிதி சிலவிடங்களில் காற்றுமழை அதிகமாக உண்டாகும்.
செ	19	22	9	திங்	பஞ் 7-48, உத்தி 14-48, சுப் 21-18, தை 7-48, திவி 24-9, அக 31-24, மிதுனய 57-11, மக 2, செவ் 36-28, சிர உப.
பு	20	23	10	செ	சஷ் 1-33, சப் 54-41, திரு 11-4, பிரா 14.5, வணி 1-33, திவி 20-32, ரோ 2, வக்புத 48-10
ரசு	21	24	11	புத	அஷ் 51-41, அவி 7-55, மா 7-15, பா 23-57, திவி 25-10, ரோ 1, ரவி 0-50, புன 2, சுக் 29-22, காளாஷ்ட வை சிரா.
	22	25	12	வியா	நவ 47-55, சத 5-26, வை 1-5, விஷ் 54-25, தை 19-48. திவி 21-1, மழை 6-க்குள்.
	23	26	13	வெ	தச 45-12, பூரட் 3-52, பிரீ 50-52, வணி 16-33, திவி 27-36, அக 31-26.
ரபு	24	27	14	சனி	ஏகா 43.36, உத் 3-13, ஆயு 47-7, பவ 14-24, ரா 2-2, ரோ 2, ரவி 30-16, ரோ 1, வக்புத 46-19, சர்வ ஏகா அக்கினி நக்ஷத்திரநிவ 30-16.
செசு	25	28	15	ஞா	துவா 43-9, ரேவ 3-43, ஸௌ 44-19, கௌ 13-22, ரா 23-48, வாதமேகசஞ்சாரம்.
	26	29	16	திங்	திர 44-4, அசு 5-34, சோ 42-35, கர 13-36, திவி 30-48, மக 3, செ 25-36 புன 3, சுக் 15-25, பிரதோ கரிநாள். [4, வக்புத 53-37, கார் உப மா சி கரிநாள்.
ரபு	27	30	17	செ	சது 46-9, பர 8-39, அதி 41-47, பத் 15-6, ரா 9-18, அக 31-27, ரோ 3, ரவி 58-37, கார்
	28	31	18	புத	● அமா 49-23, * கார் 12-52, சுக 41-53, சது 17-46, ரா 24-56, சர்வ அமா மழை 10க்குள்.
	29	1 (ஜூன்மீ)	19 (ஆனிமீ)	வியா	பிர 53-32, ரோ 18-8, திரு 42-44, கிம் 21-27, ரா 2-6, ஜேஷ் சுத் இஷ்டி.
	30	2	20	வெ	துதி 58-20, மிரு 24-11, சூல 44-6, பா 25-56, ரா 16-3, பௌத் ஜ சங் தரி. [53-38,
ரசு	1 (தொடாள்)	3	21	சனி	திரு 60-0, திரு 30-28, கண் 45-36, தை 29-10, தியா 0-0, அக 31-30, ரோ 4 ரவி 26-44, கடகசுக்
பு	2	4	22	ஞா	திரு 3-16, புன 36-51, விர் 47.5, கர 3-16, திவி 3-39, ரா 27-22. பிராகுதய புத 26-10, சது விரு.
செ	3	5	23	திங்	சது 8-0, பூச 42-53, துரு 48-15, பத் 8-0, சே 2-52, மக 4, செவ் 12-8.
ர	4	6	24	செ	பஞ் 12-12 ஆயி 48.15, வியா 48-50, பா 12-12, திவி 17-45, மிரு 1, ரவி 58-32, சஷ் உப.
கு-ச	5	7	25	புத	சஷ் 15-30, மக 52-36, ஹர் 48-38, தை 15-30, திவி 20-25, அக 31-31, அசு 2, குரு 16-27, புன 1, சனி 52-12 சப் விரு.
	6	8	26	வியா	சப் 17-43, பூர 55-54, வஜ் 47-33, வணி 17-43, திவி 13-42, மழை 3-க்குள்.
பு	7	9	27	வெ	அஷ் 18-45, உத் 57-54. ஸித் 45-27, பவ 18-45, திவி 14-30, புதவக்நிவ 26-10, நவமிதிதி,
ர	8	10	28	சனி	நவ 18-29, அஸ 58-36, விய 42-18, கௌ 18-29, திவி 19-9, மிரு 2, ரவி 28-19, தசமிதிதி விய சிரா அகஸ்தி பாஸ்தம் 28-19.
செசு	9	11	29	ஞா	தச 17-3, சித் 58-10, வரி 38.17, கர 17-3, திவி 18.27, அக 31-33, பூர 1, செ 28-30, பூச 1, சுக் 54-6, ஏகாதிதி.
	10	12	30	திங்	ஏகா 14-20, சுவா 56-38, பரி 33-14. பத் 14-20, திவி 11-49, துவாதிதி சர்வ ஏகா சிலவிடத்தில் அதிக உஷ்ணத்தினால் கெடுதல் உண்டு.
ர	11	13	31	செ	துவா 10-40, விசா 54-9, சிவ 27-26, பா 10-40, திவி 10-3, மிதுனரவி 58-54, ரிஷ 6, திரயோதிதி பிரதோ கூர்ம ஜ.

குரு		ரவி புத	சுக் சனி
	1 சிம்மசெ		செ கேது
ராகு	8 மே குரு 21 கட 4		

விவேக போதினி

தொ. 8] ராக்ஷஸ௵ : மாசி௴ [பகுதி. 9

மோக்ஷ ஸோபானம்

THE STEPS TO THE GOAL

· ராஜயோகம் (ஆராய்ச்சி)

ஸ்தூல தேஹ பேதம் : உத்க்ராந்தி

முன்னர், மரண அவஸ்தையைப்பற்றி விவரித்ததிலிருந்து அது ஒரு வ்யாதி முதலிய உலக நிலைகளைமாத்திரம் பொருத்ததேயல்ல, ஒரு முக்ய ப்ராரப்தத்தைச் சேர்ந்த ஸாதாரண கர்மத் தொகுதிகள் முடியுங்கால் ஒரு ஸ்தூல தேஹத்தில் விட்டுத் தீர்க்க வேண்டிய சுவாஸக்கணக்கின் முடிவுதான். இந்தத் தருணத்தில் ஒவ்வொருஜந்துவுக்கும் வியாதிஇருந்தாலும் ஸரி, இல்லாவிட்டாலும் ஸரி, விழித்துக்கொண்டிருந்தாலும் ஸரி, தூங்கிக்கொண்டிருந்தாலும் ஸரி, மரணம் வந்தே தீரும் என்று நன்ருக விளங்கியிருக்கும். இந்த அவஸ்தையின் முடிவில் ஹ்ருதயத்தில் எல்லாக் கருவிகளின் நுட்ப உருவத்தை அடக்கிய தனது வித்யா, கர்ம, வாஸனைகளால் சூழப்பெற்ற ஜீவன் மேல் நடத்தும் விஷயங்களை இங்கு எடுத்து விஸ்தரிப்போம்.

மரணவஸ்தை முடிவில் ஈசாஞ்ஞையான கர்மகதிப்படி, ஒவ்வொருவன் பாப புண்யத்திற்கும் மேல் ஏற்படவேண்டிய லோகாந்தர கதிக்கும் இசைந்தபடியான ஒரு ஸ்தூல தேஹம் சுற்றுமுள்ள அணுக்களின் சேர்க்கையால் உடனே ஏற்பட்டு மரணமடைபவனுக்கு அருகில் தென்படும். இந்தச் சரீரத்திற்கே கர்மஜ தேஹம் என்றுபெயர். ஜீவன் இந்த ஸ்தூலத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, முன் ஸ்தூல தேஹத்தைவிட்டு லோகாந்தரம் செல்வன். இந்த லோகாந்திரப் புறப்பாட்டிற்கே உத்க்ராந்தாவஸ்தை என்று பெயர். இந்த அவஸ்தை மரணவஸ்தையைப்போல அவ்வளவு கடுமையாக இராது என்பது நீரில் முழுகி இறக்குந் தருவாயில் வெளி எடுக்கப்பட்டவர்கள் ஸுகஉணர்வால் நன்குவெளிப்படும். ஒரு வேளை அவர்களுக்கு மரணவஸ்தை சீக்கிரத்தில் முடிந்து உத்க்ராந்தம் தொடங்கிவிடும்போலிருக்கிறது. இந்த உத்க்ராந்த முடிவில்தான் ஒருவன் மூச்சு முழுவதும் நின்றுவிட மரணம் வந்து விட்டது என்றும், பிணம் என்றும் உள்ள வ்யவஹாரங்கள் ஏற்படும்.

இனி இந்த உத்கராந்த காலத்தில் பற்றப்படும் ஸ்தூலதேஹ விஷயத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். இவைகளுக்கு (1)கர்மஜ சரீரங்கள் என்று பெயர். நமது ஸாதாரண ஸ்தூல தேகங்களான அண்டஜ (முட்டையிற் பிறப்பன), ஸ்வேதஜ (புழுக்கத்தில் பிறப்பன), உத்பிஜ்ஜ (பிளந்து பிறப்பன), ஜராயுஜ (கருப்பையில் பிறப்பன) மாகியவைகளும் கர்மாக்களால் ஆகுபவையாயினும் கர்மஜங்களைப்போலத் திடீரென்று மாதா பிதா ஸம்பந்தமில்லாது உண்டாகித் தோற்றுபவையுமல்ல, அவைகளைப்போல பலமான கர்ம பலங்களை லோகாந்தரங்களில் உண்ண ஏற்படுபவைகளும் அல்ல, ஸாதாரண கர்மாக்களை இவ்வுலகிலேயே அனுபவிக்க ஏற்படுபவைகளே. இந்தக்கர்மஜ சரீர

விஷயத்தைக் கபிலபகவான் ஸாங்கிய தர்சனத்தில் III-ம் அத்யாயம், 7-ம் ஸூத்ரத்தில்:பெரும்பாலும்தாய்தந்தை சேர்க்கையால் உண்டாவது ஸ்தூலதேஹம் என்று கூறிச் சிறுபான்மையில் அப்படியில்லாதும் ஏற்படலாம் என்று விளக்கியிருக்கிறார். இந்த ஸ்தூல தேகங்களின் தன்மையைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து III-17-18-19-இல் கபிலபகவான் முறையே, 'ஐந்து பூதங்களாலாவது தேஹம்; நான்காலாவது என்பர் சிலர்; ஒன்றாலும் ஸ்தூலம் உண்டு என்பர் வேறு சிலர்' என்று கூறி: 'ப்ருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் இவைகளின் சேர்க்கையால் ஸ்தூலதேஹம் உண்டாகும், இவைகள் ஆகாயம் எல்லாவற்றுள்ளும் மாறாது பரவியே நிற்பதாலும், அரூபமாதலாலும்,நான்குதான் கலந்து சேர்வதில் முக்யம் என்றும், இவைகளுள் ஒன்று ஓங்கியும் மற்ற மூன்று பூதங்கள் அடங்கியும் இருப்பதால் ஸ்தூல தேஹங்கள் ஒரு பூதத்தாலாகும் என்றும் மதிக்கலாம்' என்று காட்டியுள்ளார். இதன்படி ஸ்தூல தேஹங்கள் நான்கு விதங்களாகும். அவை முறையே ப்ருதிவி, அப்பு, தேஜஸ், வாயு இவைகள் ஓங்கி நிற்பதற்கு ஏற்ப பார்த்திவ சரீரம், ஜலீயசரீரம், ஆக்நேயசரீரம், வாயவீயசரீரம் என்ற பெயர்களைப் பெறும். இவைகளுள் (2) பார்த்திவ சரீரம் என்பது தான் முற்கூறிய நான்கு வகையான உற்பத்திகளை உடையதாக விருக்கும். மற்றைய மூன்று சரீரங்களையும்பற்றி, சற்று விசாரிப்போம். இவைகளில் ஜலம், நெருப்பு, காற்று இவைகள் தனித்துக்காணப்படாது வெகு நேர்த்தியாக விருக்கும், நமது தேகங்களில் மண் காணப்படாது வெகு அழகாக இருப்பதுபோல்.

ஜலீயசரீரம்.—இது ஜல பாகத்தையே முக்யமாகக் கொண்டுள்ளது. இதற்கு உணவு, வாயு, ஆகாயம் முதலியன ஜல ஸம்பந்தமாகவே இருக்கவேண்டும். இந்தச் சரீரத்தில், பார்த்திவ சரீரங்களிலிருப்பது போல உத்தம, மத்யம, அதமப் பாகுபாடுகள் உண்டு. கடலில் வெகு ஆழத்தில் வாழ்வனவற்றின் தேஹம் அதம ஜலீயம், பிதிர்லோகத்திற்குப் போகக்கூடிய புண்யவான்களது தேஹம் மத்யம ஜலீயம்; பூர்வ புண்ய வசத்தால் சந்திராதிலோகம் உண்டாகும் காலத்தில் அங்கு ஈசாஞ்ஞைப்படி அதிகாரம் வகிக்கப் பிறந்தவர்களான பிதிர்க்கள், வருணன் இவர்களது தேஹம் 'உத்தமமான அமிருத ஜலீயம். இந்தப் புண்யவான்களை வழிபடவேண்டுமாகில் தீர்த்த யாத்திரை, தர்ப்பணம் முதலியவைகளால் தான் ஆகவேண்டும்: இந்தச் சரீரம் கண்ணுக்குப் புலப்படாது, தொடக்கத்தில் உருவாக இல்லாததால்.

ஆக்நேய சரீரம்.—இது அக்கினியின் தன்மையை முக்யமாகக் கொண்டது. இதற்குத் தேஜஸ் அதிகம்; உணவுகள் முதலியன எல்லாம் நெருப்பின் வழியாகவே இருக்கவேண்டும். இந்த சரீரத்திற்குத் தூக்கம் வேண்டியதில்லை, அசுத்திகள் இராது; விஷய ஸுகானுபவ ஆசை அதிகம். இந்திராதி பிறவித்தேவதைகளது சரீரம் மத்யம ஆக்நேயம்; காம்ய ஸத்கர்ம அனுஷ்டானங்களைச் செய்யும் புண்யவான்கள் இறக்குங்கால் பெற்று ஸ்வர்க்கம் புகும் சரீரம் அதமம்; பிரஹ்மாமுதல் இந்திரன் வரையிலுள்ள தேவர்கள் சரீரம் உத்தம ஆக்நேயம். தேவதா கர்மாக்கள் எல்லாம் இதற்கு ஏற்ப அக்னி ஆகுதிகள் வழி விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இது தொடக்

கத்தில் உருவில்லாததாக விருப்பினும் சிற் சில ஸமயங்களில் கண்ணில் படலாம், பீஷ் மாதிகள் சரீரம்போல.

வாயவீய சரீரம்:—இதில் வாயு பாகம் ஏற்றம். இது வெகு வேகமாக உலாவும் தன்மையையும், எளிதில் இறவாத் தன்மை யையும், கண்ணுக்குப் புலப்படாது ஸ்பர் சத்திற்கு மாத்திரம் தெரியும் தன்மையை யும் உடையது. யமதர்மன், வாயு முதலிய சில தேவர்களுக்கு உத்தம வாயவீய சரீரம்; யமதூதர்கள், வாயு கிங்கரர்கள்,பிசாசுகள் முதலிய சில தாழ்ந்த தேவவர்க்கங்களுக்கு மத்யம வாயவீய சரீரம்; இவ்வுலகிலிருந்து பாபம்செய்து நரகம் புகத்தயாராகும் பாபிக ளுக்கும், தற்கொலை செய்துகொள்ளும் பாபி களுக்கும் அதம வாயவிய சரீரம். இது கட் டைவிரல் அளவுடன் முற்றிலும் அமைந்த தாகஇருக்கும். இது ஸூர்யோபாஸனையால் திவ்ய நேத்திர ஸித்தி பெற்றவர்களுக்கும், இயற்கையிலேயே இந்த ஸித்தி அமையப் பெற்ற நாய்,பூனை, பசு, கோட்டான் இவைக ளுக்கும் நன்றாகத் தெரியும்; ஸாவித்ரி ஸத் தியவானது யாதனு சரீரத்தைப்பார்த்தாள் என்று புராணங்களில் கூறப்படும். பிசாசு அறைவது எல்லாம் வாயவிய சரீரம் ஸ்பர்ச உணர்ச்சிக்கு வெளிப்படுவதே. இதனால் வாயவிய சரீரத்திற்கு வைதிகர்கள் பயந்து நடுங்க வேண்டியதில்லை; விபூதி, கர்மானுஷ் டானம், ஜபம் இவைகளைக் கண்டால் அதம வாயவியசரீரம் ஓட்டம்பிடிக்கும்; அணுகவே மாட்டாது.

இவைகளோடுங்கூட மூன்றாவதான ஸித்தி ஜம் என்ற சரீரமும் உண்டு. இவைகள் தான் யோகிகளும் ஈச்வரனும், ப்ரபஞ்ச நன்மைக் காக ஏற்படுத்துவன ருஷிகள் தங்கள் புண்ய கர்மாக்களைச் சீக்கிரம் அனுபவித்து ஒழிக்க பல சரீரம் ஸௌபரீ முதலியோர் எடுத்தது போல எடுப்பதும்; மஹருஷிகள் கன்யாப் பெண்கள், கிளி முதலிய ஜந்துக்கள், சர வீணை, கும்பம் முதலிய விடங்களிலிருந்து குழந்தைகளைத் தமது ப்ரஹ்மசரிய ப்ரதிஷ் டை பலத்தால் தம் நிலை நழுவாது லோகோப காரத்தின்பொருட்டு உண்டாக்குவதும். ஈச் வரன் அவதார சரீரங்கள் எடுப்பதும் இவ் வகுப்பைச் சேர்ந்தவை. இவை முன் கர்மவா ஸனைகளுக்கேற்ப முன் கூறிய சரீரங்கள் போல ஏற்படுபவைகளேயல்ல: ஈச்வரன் அல்லது பெரியோர் ஸங்கல்ப விசேஷத் திற்கு இணங்க ப்ரகிருதி அணுக்கள்சேர்ந்து உண்டாவதும், பின்னர் பிரிந்து முன்போலா வதுமே ஆகும்.

இங்குகுறிக்கப்பட்டமூன்றுவித உத்பத்தி யுடைய சரீரங்களில் கர்மஜ சரீரங்களே ஒரு வனது மரணவஸ்தைக்குப்பின் உத்க்ராந்தா வஸ்தையில் வந்து தோன்றுவன. நாம் பொதுவாக மரணம் என்று கூறும் நிலையில் இவ்விரு அவஸ்தைகள் உள்ளதைப் பக வான் கீதை XV-8ம் ச்லோகத்தில்

சீவனொரு தேஹத்தைத் தாவியுற்றுப் பிந்தியிந்தப்
பூவுலகில் விட்டிதனைப் போம்பொழுது.—

என்று காட்டியுள்ளார். மேலும் இப்படிப் புதியவகை ஸ்தூலத்தை மரணமுடிவில் பற் றிப் பின்னர் லோகாந்தரகதி தொடங்கு வதை II-22-ம் ச்லோகத்தில் பகவான் பழந் துணி திருஷ்டாந்தத்தால் புதிய ஸ்தூலம் பற்றிப் பின்னரே பழைய ஸ்தூலம் விட்டு உத்க்ராந்தி ஏற்படும் என்பதையும், உப மான உபமேயங்களிரண்டிலும் புதிய வேறு என்று பொருள்படும் இரு பதங் களில் பார்த்திவ சரீரமல்லாததாயும், வேறு யும் உள்ள கர்மஜ சரீரமான ஜலீயாதிகளை யும் குறித்திருக்கிறார். ப்ரஹதாரண்யகாதி

உபநிஷதங்களினும், ஆக்நேய சரீரங்கள் குறித்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. நாயன்மார் சரித்திரங்களில் ஜ்யோதிர் லயம் காட்டப் படும் இடங்கள் எல்லாம் வைதிக ஆக்நேய சரீரப்ராப்திதான். இக்காலத்தில் தர்சனுதி ஆராய்ச்சியும் அவைகள் வழியாக ஏற் படவேண்டிய வைதிகமான பகவத்கீதை ஆராய்ச்சியும் இல்லாமலே போய்விட்ட படியால் மரணத்திற்குப் பின் உத்க்ராந்தம் என்ற அவஸ்தை ஒன்றுண்டு, அதில் ஜீவன் கர்மஜ சரீரம் ஒன்றைப்பற்றி லோகாந்தரம் புறப்படுகிருன் என்ற விஷயம் ஸாதாரண வழக்கத்தில் இல்லாமலே போய்விட்டது. இதை உணராமலே மரண மானதும் இவ்வுலகில் மறுபிறப்பு என்று சில குதர்க்கிகள் தடுமாறுவர். இதெல்லாம் காலக்கொடுமை!

மரணவஸ்தை முடிவில் தேஹத்தை விட்டு வெளியேற புதிய கர்மஜ ஸ்தூலத்தைப்பற்றி நிற்கும் ஜீவன், ஹ்ருதயத்திலிருந்து எந்த வழியாகவாயினும் வெளிப்படலாம். இது பெரும்பாலும் அவன் புண்ய பாபத்தையும்,அதனுல் பற்றப்படும் கர்மஜ தேஹத்தையும் பொருத்தது. ஜீவர்கள் மரண முடிவில் விடும் தேஹத்திலிருந்து உத்க்ராந்தி அடையும் விதத்தைப் பின்னர் எடுத்து விவரிப்போம்.

நான்குவித புருஷார்த்தங்கள்.—தர்ம அர்த்தகாம மோக்ஷம் (அறம், பொருள்,இன்பம், வீடு) என்பவைகளே நான்குவித புருஷார்த்தங்கள். இவைகளில் முதல் மூன்றினுள் பின்னதற்கு முன்னது காரணமாகும். இப்படி இருப்பினும் இகலோக விஷயங்களுக்கு அர்த்தமே (பணமே) மிக முக்கியம். இதனுல்தான் தர்மமும் காமமும் கைக்கூடும். இப்படி இருப்பினும் தர்மமே மிகச் சிறந்தது. தர்மம் தவறினுல் அர்த்தமும் காமமும் ஒழுங்கு தவறிப்போக, வீண் கஷ்டத்திற்குக் காரணமாகும். மனதின் பலம் வரவரத்தளர்ந்து கொண்டேவரும். இவைகள் எல்லாம் பயனற்றவை என்று உணர்ந்துதருணம் பார்த்துப் பக்குவகாலத்தில் பரம்பொருளை அடைய எண்ணி, இவைகளை விடுவதே மோக்ஷம் என்னப் படும். இதற்கும் ஆதியில் தர்மானுஷ்டான மூலமாக வரும் பெரியோர்கள் அனுக்கிரஹம் அவசியம்.

தற்செயலாய் நேரும் அபாய ஸம்பவங்களும், அவற்றின் ஆரம்ப சிகித்ஸைகளும்

ACCIDENTS & EMERGENCIES

இரத்தத் தெறிப்பு - Hemorrhage

சிகித்ஸை.—இரத்தத் தெறிப்புண்டான இடத்திற்குத் தகுந்தபடி சிகித்ஸாமுறைகள் வேறுபடும். இரத்தங் கொட்டுவதைத் தடுப்பதற்கு முன்பாக, இரத்தம் எவ்விடத்திலிருந்து வெளியாகிறதென்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும். துணியை இரத்த வாயில் போட்டு அடைத்தாவது, மேலே நிறைத்தாவது, இரத்தம் கொட்டுவதைத் தடுக்கக்கூடாது. ஊறடைந்த இடத்தில் சுற்றப்பட்டு அல்லது அணியப்பட்டிருக்கும் வஸ்திரங்களை ஜாக்ரதையாக எடுத்துக், காயமடைந்த இடத்தைக் காணவேண்டும். அவ்வாறு எடுக்கும்போது இரத்தம் துள்ளிக்குதித்தாலும் அல்லது சிவப்பாக இருந்தாலும் அது சுத்த ரத்தக் காலிலிருந்து வெளிவரும் இரத்தமென ஞாபகமிருக்கவேண்டும். ஆகையால், இரத்தங் கொட்டுமிடத்துக்கும் ஹ்ருதயத்திற்கும் நடுவில் இரத்தத்தைக் கக்கும் கால்வாயை அழுத்தினுல் அவ்விரத்தம் கக்குவது நின்றுவிடும். இம்மாதிரியாகச், செவ்விரத்தக் கால்கள் இருக்கும் இடத்தை நன்றாக அறிந்திருந்தால், அக்கால்களைக் கட்டைவிரலாலாவது அல்லது கையாலாவது அழுத்தினுல், இரத்தத் தெறிப்பை ஸாதாரணமாக நிறுத்திவிடலாம். பிளவுண்டது, காரிரத்தக்காலானுல், ஹ்ருதயத்திற்கு அப்புறப்பட்ட பாகத்தை அழுத்த, இரத்தம் வெளியாவது நின்றுவிடும்.

காயமடைந்த இடத்தில் துவர்ப்புள்ள மருந்துகளையாவது, இரத்தத்தை யுறையச்செய்யு மருந்துகளையாவது விடலாகாது; சிலந்தி வலை(ஒட்டடை)யையாவது,சாளானையாவது, வேறெதையாவது திணித்தலுமாகாது; காயத்தைச் சும்மா விட்டுவிடுவதே ஸுகம். காயத்தின் வாயில் திணிக்கப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களையும் மருத்துவன் வந்ததும் வெளியாக்கவேண்டியதேயாகும். ஆதலால் ஷெ வஸ்துக்களைத்திணித்தல் வைத்ய

னுடைய உதவிக்குத் தடங்கலாகி விளங்கும். அதுமாத்திரமன்றி வைத்யனுடைய வேலைக்குப் பங்கத்தையு மேற்படுத்தலாம்; காயமடைந்தவனுக்குத் தொந்த்ரையுண்டாக்குவதன்றி, புண்ணைச் சீக்கிரம் ஸ்வஸ்தமடையாதிருக்குபடியுஞ் செய்யலாம். அல்லாமலும், இரத்தத்தில் விஷத்தை யுண்டாக்கித் துன்பத்தைத் தருவதோடு நிற்காமல், வெட்டுக்காயமுண்டவனுடைய உயிர்க்கே ஹானியை யுண்டாக்கினு முண்டாக்கலாம்.

முகத்திலும் மண்டையிலுமுண்டாகும் இரத்தத் தெறிப்பின் சிகித்ஸை.—முகத்திலும், கன்னப்பொறியிலும், உச்சந்தலையிலுமுண்டாகும் காயங்களிலிருந்து இரத்தம் அபரிமிதமாக வெளிவரலாம். ஹ்ருதயத்திலிருந்து இவ்விடங்களிற்கு இரத்தம் மிக அதிகமாகச் செலுத்தப்படுவதே இதற்குக் காரணம். ஆனால், அவ்விதமாக இரத்தம் வெளிவரினும் ஸுலபமாகவே தடுக்கமுடியும். உதட்டில்வெட்டேற்பட்டால், கைகளால் பிளவுகளைப் பிடித்து, விரல்களிடை வைத்தழுத்தினால், இரத்தம் வெளிவருவதை முழுதும் நிறுத்திவிடலாம். கன்னப்பொறியிலாவது உச்சந்தலையிலாவது, அல்லது மண்டையோடு ஒட்டிக்கொண்டிருக்குந் தோலிடமாவது, உண்டாகும் காயங்களில் செய்யவேண்டியது, கைவிரலால் பிளவுண்ட பாகத்தின் அடியில் அழுத்தவேண்டியதே; சில வேளைகளில் பிளவுண்ட இடத்திற்கு மேலுங்கீழுமாகவும் அழுத்த வேண்டிவரும்; இதனால் தற்காலம் இரத்தம்வெளிவருவதைநிறுத்த முடியும். வைத்யனுடைய உதவி உடனே கிடைக்குமானால், அவன் வரும்வரை இரத்தத்தை வெளிசெல்லாது இவ்வாறு தடுக்கலாம். அவன் வருவதற்கு நேரமுண்டாகக் கூடிய காலத்தில் இவ்வாறு தடுப்பது பிரயாசையை யுண்டாக்கும். அக்காலத்தில் சுத்தமான துணியால் அக்காயத்தின் வடிவிற்குச்சிறிது பெரிய சுமடு அழுத்தமானது ஒன்றுண்டாக்கி அழுத்திவைத்திருந்த கையைச் சரேலென வெடுத்து, உடனே அந்தச் சுமட்டை அந்த காயத்தின் அளவிற்கேற்கவைத்து அழுந்த ஓர் கைக்குட்டையால் மேலிறுகக் கட்டுவது நலம். இவ்வாறு கட்டுதல் ஸாதாரணமாக, ஒரு கைக்குட்டையை மடித்துச் சுமடாக உபயோகித்து, அதைக் காயத்தின்மேல் அழுத்திவைத்து மற்றோர் கைக்குட்டையைக் கொண்டு கவனஞ்செய்வது ஸுலபம். மண்டைத்தோலில் உண்டாகும் பெருங் காயங்களும், முக்கியமாக மண்டைமுழுதும்பரவிய காயங்களும், மிகுதியாக இரத்தஞ் சிந்தாவண்ணமே தோலைக்கிழித்திருக்கும். ஆனால், அவற்றிலிருந்து இரத்தம் அதிகமாக வெளிவருமானால், அவ்வாறு மண்டையின் பின் பாகத்தில் தான் உண்டாகும், அல்லது கன்னப் பொறியிலுண்டாகும். அவ்விடங்களில் அழுத்துவதால் இரத்தங் கொட்டலை நிறுத்திவிடலாம்.

கழுத்தில் உண்டாகும இரத்தத்தெறிப்பிற்குச் சிகித்ஸை.—கழுத்திலிருக்கும் பெருமிரத்தக் கால்வாய்களில் காயம் உண்டானால் அளவுக்கடங்காது இரத்தம் வெளிவரும்; உடனே தக்ஷணமே, நிறுத்தப்படாதானால், பிராண ஹானியே நேர இடமுண்டு. செவ்விரத்தக்கால் இரண்டுபட்டால் இரத்தநஷ்டத்தால் மரணமுண்டாகும்; காரிரத்தக்காலில் உண்டானால், இரத்தநஷ்டமாவதல்லாமல், அக்காலின் வழியாகக் காற்று உள்நுழைந்து ஹ்ருதயத்துள்ளடைந்து, ஹ்ருதயத்தின்வேலையைத்தடுத்து அந்த க்ஷணமே மரணத்தை யுண்டாக்கலாம். கழுத்தில் உண்டாகும் காயங்களிலிருந்து வெளிவரும் இரத்த நஷ்டத்தைத் தடுப்பதற்கு ஒருவழிதான் உண்டு. காயத்துள் விரலைவிட்டு இரத்தக் கால்வாய்களின் பிளவுண்ட வாய்களின் மேல் வைத்துத் தடுப்பதேயாகும்; அவ்வாறு வைத்தியன் வரும்வரை இருக்க வேண்டும்.

பிளந்த கால்வாய்கள் சேர்க்கப் பட்டால் அல்லது கட்டப்பட்டாலல்லாமல், அழுத்துவதால் இரத்தம் வெளிவருவதைத் தடுக்க முடியாது. மூச்சு விடுவதைத் தடுக்காது அவ்வாறு செய்ய முடியாது.

ஆகையால் ஒரு மனிதனுடைய கழுத்திலிருக்கும் ரத்தக் கால்களிற்கு வெட்டேற்பட்டால், அம்மனிதனைக் காப்பதற்குத், தக்ஷணம் காயமடைந்த வாயில் விரலை வைத்தழுத்துவதைத் தவிர்த்து வேறு வழியே கிடையாது.

மேற்கையில் நேரும் இரத்தத் தெறிப்பிற்குச் சிகித்ஸை.—மேற்கையில் நேரும் காயங்கள், மிக உயர்ந்த இடத்திலிருந்தாலன்றி, ஸுலபமாக அவ்விடத்திலுண்டாகும் இரத்தத் தெறிப்பைத் தடுத்துவிடலாம். ஆனால் காயம் மேலே இருந்தால், இரத்தம் வெளி வருதலை மிகப் பிரயாஸையோடுதான் தடுக்க முடியும்.

இரத்தம் வெளிவருவது, போதுமானபடி கிழ்ப்பாகத்திலிருந்தால், செவ்விரத்தக்கால் வாயை, அக்கிளிலிருந்து வெளிவருமிடத்தில் எலும்பின்மேல், கட்டை விரலால் தாக்கி யழுத்தினால், நின்றுவிடும், இந்த மாதிரி, கயிறோ, குட்டையோ, வாரோ எதாவது கிடைக்கும் வரை இரத்தம் வெளிவருதலைத் தடுக்கலாம். கொண்டுவரும் கயிறோ எதுவோ சதையை யறுக்காதிருக்கும்படியான பருமன் உடைத்தாயிருக்கவேண்டும். அதனால் காயத்தின் மேற்புறமாக கையை இறுக்கக்கட்டலாம். இல்லாவிடில்இலேசாகக்கட்டி, கட்டினுள் ஒரு கட்டையை நுழைத்து அதைச் சுற்றுவதால் கயிற்றை முறுக்கி, கட்டினை இறுகும்படிச் செய்து, ஒரு துளி, இரத்தமும் சிந்தாதவிதம் செய்யலாம். இதனோடு கையையும் தூக்கிக் காற்றில் மேல் தூக்கினால், இரத்தம் வெளிவருதலைத் தடுப்பதற்கு இவ்வாறு செய்தல் உதவியாகவிருக்கும்.

ஆனால் கையை இந்தப்படி அதிக நேரம் கட்டிவைத்தால் நல்லதல்ல. அவ்வாறு செய்தால் துர்மாமிசம் அவ்விடத்துண்டாவதற்கு இடமுண்டாகும். கட்டை அரைமணி நேரம் வைத்திருக்கலாம். இதற்குள் வைத்தியன் வராதிருக்கும் பக்ஷத்தில் அக்கிளிலிருந்து கையின் உட்புறமாக வருவதாக முன்சொல்லப்பட்ட செவ்விரத்தக் கால்வாயைக் காயத்திற்கு மேல் பக்கமாக நன்றாக அழுத்திக் கொண்டு, கட்டை அவிழ்த்து விடவேண்டியது; அப்பொழுது முன் கையில் விரல்களிடமிருந்து தோள் பக்கமாகத் தேய்க்கப்படவும் வேண்டும்.

இப்பொழுது ஒருகயிறோ அல்லது துணியோ கொண்டு மறுபடியும் கையைச்சுற்றி இறுகமுன் சொன்ன விதம் கட்டவேண்டும். ஆனால் முன்கட்டிய இடத்திலேயே கட்டக் கூடாது. அதற்குமேலோ, கீழோ, காயத்திற்கு மேலிருக்குமிடத்தில் கட்டவேண்டியது. ஆனால் கட்டை இறுக்குவதற்கு முன் விரல்களால் மேலிருந்து காயமிருக்குமிடம் வரை கையைத் தடவலாம். இந்த இளங் கட்டாலேயே இரத்தம் வெளி வருவது நின்றிருக்கலாம். அப்படியிருந்தால் கட்டையிறுக்க காரணமில்லை. ஆனால் இரத்தம் மீண்டும் வெளிவர ஆரம்பித்தால், கட்டையிறுக்கி முன்போல அரைமணிநேரம் இருக்கச்செய்யவேண்டும்.

ஆனால் கையிலுண்டான காயமானது கட்டமுடியாதபடி அக்கிளில் உயர்ந்திருக்குமானால், கைக்கு இரத்தத்தைக் கொண்டு வரும் இரத்தக்கால்வாயைக் கண்டுபிடித்துப் பூணர எலும்பின்மேல் தாக்கி அழுத்துவதால் இரத்தத் தெறிப்பு நின்றுவிடலாம்.

முன்கைக்கு இரத்தத்தைக் கொண்டு வரும் பெருமிரத்தக் கால்வாயானது, பூணர எலும்பின் கீழ்ப்புறமாக வந்து, பூணர எலும்பின் உட்பக்கத்து முனையிலிருந்து மூன்றங்குல தூரத்திலிருந்து கையுள் நுழைகிறது. ஆகையால் தோளைக் கீழ்ப் புறமாக அழுத்தி நீவிக்கொடுத்தால், கையிலிருந்து இரத்தம் வெளிவராதபடி, கைவிரலால் செவ்விரத்தக் கால்வாயை யழுத்துவதும் ஸாத்யமாகலாம். கையின் விரலால் அழுத்தி இரத்தங் கொட்டுவதைத் தடுத்தானதும், கதவுப்பூட்டின் சாவியின் கைப்பிடிக்குத் துணியைச்சுற்றி விரல் வைத்து அழுத்திக்கொண்டு விரலை எடுத்துவிடலாம். விரல் சீக்ரத்தில் அயர்ந்து தளர்ந்துவிடுமானபடியால், இவ்வாறு செய்வது சௌக்யமாக இருக்கும். இம்மாதிரியாக, வைத்யன், உதவிக்கு வரும்வரை இரத்தத் தெறிப்பைத் தடுக்கமுடியும்.

சுதேசமித்திரன்.—* * கோர்த்தியான காகிதத்தில், பல சித்திரப்படங்களுடன் விவேக போதினி அழகாய் அச்சிடப்பட்டு மாதாமாதம் தவறாமல் வெளிவருவதை எல்லோரும் அறிவார்கள். ஒவ்வொருமாத சஞ்சிகையிலும் பல அரிய விஷயங்கள் பிரஸ்தாபிக்கப் படுவதால், ஒருவருஷ சஞ்சிகைகளைத் திரட்டி அழகிய கலிகோவால் பயிண்ட் செய்து ஒரு புத்தக ரூபகமாகக் கொடுப்பது அநேகருக்கு உபயோகமாயிருக்கும்.

மழை

THE RAIN

இப்பூவுலகும், இஃது உறுதியாவதற்காதாரமாகிய அறம்பொருளின்பங்களும் இனிது நடைபெறுவது இம்மழையினாலாகையாலும், இதை நாம் நமது அமுதமாகக் கொண்டாடுகிறபடியாலும் இங்கு இதனைச் சிறிது கூறுவோம்.

பூமியிலுள்ள சமுத்திர முதலிய நீர் நிலைகளின் தண்ணிரானது சூரிய கிரணத்தின் வெப்பத்தால் நீராவியாகப் பரிணமித்துப் புகைரூபமாகி இலேசானபடியால் உயரக் கிளம்பி ஒன்று சேர்ந்து மேகமாக மாறுகிறது. இவ்விதம் உண்டாகிய மேகங்கள் காற்றினால் அலைப்புண்டு மேகமண்டலங்களுக்கும் மேலே உயர்ந்திருக்கிற மலைகளாலே தடுக்கப்பெற்று அங்கு உண்டாகுங் குளிர் காற்றைத் தாங்கமுடியாது மழையாகப் பொழிகின்றன. சூரிய பிம்பத்தின் நடுமத்தியிலே ஒரு சிறு புரைபோன்றது உண்டாயின் அக்காலத்திற் சரியான மழை பொழியாது வறட்சியுண்டாகிறது.

இவ்விதம் மழையின் உற்பத்தி யென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளாது பூலோகத்தார், யாக முதலியன செய்வதற்குப் பதிலாக இந்திரனால் அளிக்கப் படுகிறதென்றும், அச்செய்கைகள் குறையின் மழை குறையுமென்றும், அக்காலம் நீரின் அதிபதியாகிய வருணனைக் குறித்துத் தோத்திரஞ் செய்தால் மழை பொழியுமென்றும் சொல்வன பொருந்தாவாயினும், அவைகளுங் காலந் தவறாமற் பொழியவேண்டுமென நம்மிலும் எத்துணையோமடங்கு உயர்வுள்ள கடவுளைக் குறித்துப் பிரார்த்தித்தலைச் சேர்ந்தனவென்று கொள்ளப்படுமாயின் அவற்றுள்ளுங் குற்றமில்லையென்ப தேற்படுகிறது.

நிற்க, நம்முள்ளும் மழைபெய்யப்போகிறதென்பதை முன்னமேயே தெரிவிக்கக்கூடிய பல அடையாளங்களும், அவற்றைத் தெரிந்து நடந்த பல மனிதர்களும் இல்லாமலில்லை. அவையாவன:—ஈக்களுங் கொசுக்களும் மழை வருவதற்குச் சற்று முன்னே எப்பொழுதும்போல உயரப்பறக்காது கீழே தரை மட்டத்திற்கு வந்து பறக்கும். எறும்புகள் மழை பெய்யப்போகிறதென்பதை அறிந்து, தமதிருப்பிடம் விட்டுக் கூட்டங்கூட்டமாகத் தகுந்த மேடான வேறு ஓர் இடந்தேடிப் போவதால் நமக்கு முன்னமே காண்பிக்கும். தவளை தனது விடாத கத்தலால் மழை வருகிறதென்பதைத் தெரிவிக்கும். இன்னும் இவைபோன்ற பல அடையாளங்கள் முன்காலத்தில் நமது இந்தியாவில் எல்லோராலுங் கீழ்ப்பட்டவர்களென்று தள்ளப்பட்டவர்களாலுங் கையாளப்பட்டுவந்தன. இவர்களைக் கீழ்ப்பட்டவர்களென்று சொல்லுவது, பகலிலே தமது நிழலின் அளவாலும், இரவிலே நட்சத்திரங்களாலும் இப்பொழுது இத்தனை நாழிகை இத்தனை விநாடி என்று தமது புத்தியினாற் கணக்கிட்டுச் சொல்லுபவரைக் கடியாரம் என்னுங் கருவியைக் கையிலே வைத்துக்கொண்டு தமது புத்திக்கு எவ்வித வேலையுமில்லாமலே காலத்தைத் தெரிந்துகொள்பவர் கீழ்ப்பட்டவரென்று சொல்லுதல்போலாம்.

இன்னும் நமது தமிழ் நாட்டுள்ளே தலைசிறந்து விளங்கிய கவிச்சக்கரவர்த்திகள் ஒவ்வொருவரும், இம்மழை எவ்வித கைம்மாறையும் விரும்பாததாயினும் அதற்குத் தாங்களே செய்யுங் கைம்மாறுபோல அவரவர்கள் எழுதிய காவியங்களில் தங்கள் தங்களது புத்திக்குஞ் சத்திக்குந் தக்கவாறு பலவிதமாகப் புனைந்துரைத்திருக்கிறார்கள்.

இனி அம்மழையின் உபயோகத்தைப் பற்றிக் கூறுவோம்.

உலகத்தில் அனைவரும் உயிரோடிருந்து இன்பமனுபவிப்பதற்கு ஆதாரமானவற்றுள் முதன்மையானது உணவு. அவ்வுணவுக்காகக் கூடியன பலவகைப்பட்ட தானிய முதலியவைகளே. அவைகளோ பூமியை நன்றாய் உழுது சாகுபடி செய்து தண்ணிரின்றிக் காய்ந்து போகாமலும், அதிகத் தண்ணிரால் மூழ்கி அழிந்து போகாமலும் பாதுகாத்து வந்தாலன்றிக் கிடைத்தலரிது. அன்றியும் இது விலங்குகளின் உணவுக் காதாரமான புற்பூண்டுகளுண்டாவதற்கும் ஆதாரமாயிருக்கிறது. இதனால் உணவுகளுக்காதாரமாயிருப்பதுடன்

உணவாகவு முபயோகப்படுகிற இம்மழை யானது காலங்களிற் பொழியாவிடின் உலகி லுள்ள சீவ கோடிகளனைத்தும் பசியாகிய நோயால் வருந்துமென்று நன்கு விளங்கு கின்றதல்லவா ?

புகழுக்கும், விட்டுக்கும் ஆதாரமான தானத்திற்குந் தருமத்திற்கும் இம்மழையே முக்கிய ஆதாரமாகையாலும், இம்மழையில் லாவிடிற் கடலுக்கும், நீர் வாழுயிர்கள் பிற வாதலாலும், மணி முதலியன உண்டாகாத லாலுங், குறைவு நேரிடு மாதலாலும், "ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலா னொழுக்கம் உயி ரினு மோம்பப்படும்" என்ற வாக்கியத்திற் கேற்ப, உயிரினும் மேன்மைபொருந்திய ஒழுக்கம் தண்ணீரின்றி அமையாதாதலா லும், தண்ணீரின்றி உலகம் நடைபெறாதது போல, அத்தண்ணீரும் மழையின்றி உண் டாகாதலாலும், இம்மழை நமதுலகத்திற்கு இன்றியமையாததொன்றாயிருக்கிறது.

அதனாலேயே எல்லா நன்மைகளையும் நாம் அடைகிறபடியாலும், நம்மால் புகழ் தலைத் தவிர வேறொன்றும் அதற்குச்செய்ய முடியாதென்கிற நிச்சயத்தினாலுமே அம் மழை நம்மிடத்தினின்று எவ்வித கைம் மாறுங் கருதாது உதவுகிறதுபோலும்.

வேங்கடராமையர்

மழை.—இது உஷ்ணப் பரப்பால் வெளி ஏறும் ஜலக்காற்று, குளிர்ச்சியால் உறைந்து பொட்டுப் பொட்டாகப்பூமியின் ஆகர்ஷணத்தால் மேல் விழுவ தாகும். இதனால் வரண்ட நிலங்கள் குளிர்ச்சியடை வதல்லாமல், உஷ்ணக்காற்றும் தனது வேகங்குறை க்கப்பட்டு விளங்கும். மழையில்லாவிடில் பூமி வர வர ஸூரிய வெப்பத்தால் காய்ந்துசூடு ஏற ஏற ஜனங்களுக்கு ஸௌகர்ய குறையுண்டாவதல்லாமல் புல் பூண்டு முதலிய எல்லா வகைய வர்க்கங்களிற் குஞ் சேதமுண்டாகும். க்ஷாம முதலியனவன்றி நோய் முதலியவும் பரவும். உலகிற்கு சீதோஷ்ண நிலையைச் சமப்படுத்த மழை ஸாதனமாகும். பரு வங்களின் மாறுபாட்டைக்குறிக்கும் குறியுமாகும். குளிர்ச்சி வெப்பம் ஒன்றன்பின் ஒன்று வந்து ஜீவ ஆதாரமாக விளங்க அது ஏதுவாகியிருப்பதால்தான் ஹிந்துக்களால் "மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை" எனப் புகழப்படுகிறது.

வெரோனா நகரத்து இருகனவான்கள்

THE TWO GENTLEMEN OF VERONA

வாலன்டயினும் திடுக்கிட்டு, 'இதென்ன நம்முடைய விஷயங்கள் கைகூடுமென்று நினைத்திருந்த தினத்திலேயே இனி யெக் காலமும் கிட்டாவண்ணம் விலகிப்போயதே, இதென்ன துரதிர்ஷ்டம்!' என்று தன் தலை விதியை நொந்து இனி அவ்விடத்திலிருக்கத் தகாதென்று உடனே தன் வேலைக்காரனை அழைப்பித்துத் தனக்கு வேண்டிய சாமான் களைச் சேகரித்துக்கொண்டு நகர வாயிலை விட்டு, அப்புறஞ்சேர ஆயத்தப்பட்டான். அத்தருணத்தில் புரோட்டியஸ், லான்ஸ் என்னும் தன் சேவகனுடன் வாலன்டயி னைத்தேடிவந்து, 'இதென்ன அநியாயம்! இப்படியும் வருமா! உன்னை ஊரைவிட்டுப் போக உத்தரவு பிறந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்களே' என்று மிகவும் உருக்க மாயும், இதன் விஷயம் ஒன்றுந் தெரியாத வன்போலவுஞ் சொன்னான். வாலன்டயின் மிகுதியும் வருத்தப்பட்டு,உலகமே அந்த க்ஷ ணத்தில் முடிவுக்கு வந்து எல்லாம் மங்கி மறைந்துவிடும்போ லிருப்பதாய்ப் பேசினது கேட்டுப் புரோட்டியஸ்'வருத்தத்தை இவ்வ ளவு அதிகமாக ஏற்கலாகாது. அது உடம் பிற்குக் கெடுதி; மற்றும் அதைப்பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருப்பது மனோபலத்தை யழித்துவிடும். மனதை திடப்படுத்திக்கொ ண்டோமானல் நாளடைவில் இது சரிப்பட் டுப்போகும். இவ்விடத்திலேயே இருந்து எப் போதும் இவளையே நினைத்து வாழ்நாளைப் பாழ்படுத்திக்கொள்வதிலும்,வெளியூருக்குப் போய்ப் பலகாட்சி கண்டு பலவேறுவகைசெ யலில் புகுந்தால் இவ்விஷயம் மறந்துபோய், இதற்காக வீணிட்டநாளும் ஏளனமாக விள ங்கும்' என்று இதுபோல் மற்றக்காரணங் களையு மெடுத்துரைத்து, நண்பனுக்குத் தேறுதல் சொல்லி அவசரமாய் வெளிப் படுத்தி விட்டான்.

இவர்களிவ்விதமாய்ப் பேசிக்கொள்வதைக் கேட்ட லான்ஸ் என்னும் வேலைக்காரன் "இதென்ன புதுமை! நானும் ஒரு பெண்ணை மணக்க எண்ணியிருக்கிறேன். அவளொரு பால்காரி. பால் கரக்கவோ, நூல் பின்

னவோ, பாத்திரம் முதலியன சுத்தமாய்த் தேய்த்தலம்பவோ கெட்டிக்காரி. எவ்வித மதுபானமும் முறைப்படி சேர்த்துத் தயார் செய்யுந் திறமையுடையவள். அவள் விஷயத்திலுள்ள குறைவுகள்-அவளுக்குப் பல்லில்லையாம். பட்டினியா யிருக்கும்போது பேசினால் வாய் விசுகிறதாம். அவள் வார்த்தை மெள்ளத் தடுமாறித் தடுமாறிப் பேசுகிறாளாம். ஆ! இதெல்லாங்குறைவுகள் என்பவன், பெண்களியற்கை யறிந்தவனல்ல. பல்லில்லையாயின் புருஷனைக் கடிக்கமுடியாது; வாய் விசுவது பட்டினியால் என்றால் சாப்பிடுவதினால் அந்த தோஷம் நீங்கும்; பேச்சுத்தடுமாற்றம் என்றால் அதுபோல் சௌகரியம் ஒன்றுமில்லை. இக்காலத்தில் பெண்களால் உபத்திரவம், அவர்கள் ஓலைப்பாயில் மழைபெய்தாற்போல சளசளவென்று ஓயாமல் மூச்சுப்பிடித்துக்கொண்டு பேசுவதுதான். ஆகையால் இவள் பேச்சில் தடுமாறுவது அவள் குணங்களிலெல்லாஞ் சிறந்தது. உடனே இவளைக் கல்யாணம் முடித்துவிட்டு மறுவேலைபார்க்கவேண்டும்" என்று தன் எஜமானர்கள் கொண்டிருந்த அன்பு, படும் பாடு முதலியவற்றைக் கழித்து தன் வேலைக்காரபுத்திக்குத் தோன்றியபடி உலகவியல் தெரிந்து கொண்டவனாதலால் பல்லுதிர்ந்துபோன கிழவியாயிருந்தாலும் பணமுடையவளானாற் சரியென்று, தன்மனதில் தோன்றிய வெண்ணங்களைத் தனக்குத்தானே உளறிக்கொண்டிருந்தான்.

வாலண்டயின் இவ்விதமாய் வெளிப்புறப்பட்டபின்னர், பிரபுவானவர் புரோட்டியஸையும் ஸர் தூரியோவையுங் கூப்பிட்டு "இனி ஒருவிதக் கஷ்டமுமில்லை. என் மகள் வாலண்டயினைப்பற்றி நினைப்பதையே விட்டுவிடுவாள். உரைபனியில் வெட்டிய உருவம் போல, வெயிலில் கரைந்து மாறுபட்டிடுமிது. ஆகையால் ஸர் தூரியோ இனித் தக்க முயற்சியுடன் அவள் மனதைத் திருப்பவேண்டு மென்றார். புரோட்டியஸ் எங்ஙனம் இவ்விதமாய், தான் ஒருவனைப்போக்கியும் தனக்கு வழி சீர்படாமற் போகுமோ என்று பயந்து இனிநாமெவ்வழி நன்முயற்சி செய்தல் வேண்டுமென்றாலோசித்து "ஸில்வியா இன்னும் வாலண்டயினைப்பற்றியே எண்ணிக் கொண்டிருந்தால் என்ன செய்வது? சிறிது சிறிதாய் அவளுக்கு வாலண்டயின் பொய்யன் என்றும் பேடி என்றும் ஈனஜாதியன் என்றுஞ் சொன்னால், இம்மூன்று விஷயங்களும் பெண்கள் வெறுப்பனவாகையால் அவன் பேரிலுள்ள வன்பு நெகிழ்ந்துபோகும். பின்னர் மற்றையோர் சொல்வனக் கேட்க விடமிருக்கும்" என்றார்.

பிரபு : நாங்கள் யாராவது அப்படிச்சொன்னால் அவனிடத்துள்ள பகையினால் அப்படிச்சொல்லுகிறோம் என்று எண்ணுவாள். அவன் சிநேகிதனான நீ சொன்னால் சரியாயிருக்கும்.

புரோட்டியஸ்: ஒரு சிநேகிதன் மற்றவனைப் பற்றி இங்ஙனம் சொல்லுதல் அடுக்குமா? நான் அப்படிச் செய்யவும் உடன்படுவேனா?

பிரபு : உன் நல்ல வார்த்தை அவன் விஷயத்திற்கு பயன்படாத காலத்தில் கெடுதியான வார்த்தை என்ன தீங்கு செய்யப்போகிறது? என புரோட்டியஸ் எவ்விதத்திலும், தான் அடிக்கடி ஸில்வியாவைக்கண்டு, தன்னை மணம்புரிந்துகொள்ளச் சொல்லி எற்பாடு செய்யவெண்ணினவனாகையால், இவ்விதமாய் அந்தப் பிரபு ஒரு சமாதானஞ்சொல்லவே, 'சரி அப்படியே ஆகுக' என்று சொன்னான். ஸர்தூரியோ தன்னை மணப்பது சந்தேகமாய் விடாமலிருக்கும்படி தானென்ன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள, தக்க பாட்டுக்காரர்களைக் கூப்பிட்டு, இராப்பொழுதில், ஸில்வியா இருக்கும் உப்பரிகையின் கீழ் இன்னிசை பாடி அவள் மனதைக் களிப்பிக்கவேண்டியதென்றும், "எவ்வளவு அவள் விஷயமாய் உன் அன்பு என்பதை, எழுதும் மை. காய்ந்துபோகும் வரையிலும், காய்ந்தமை கண்ணீரால் நனைந்து போகும்படியும், மலைகளையும், மரங்களையும் ஆட்டுவித்து, அருங்கவிபாடிய ஆர்பியஸ் என்னும் புராணிக சங்கீத வித்துவான் திறமைக்கொப்ப கவியமைத்துப் பாடினால் உன்னையவள் அன்போடு எண்ணுதல் கூடும்" என்றான். உடனே அவ்விதமாய்ப் பாட்டும் பாடல்களும் ஆயத்தப்படுத்த அவர்கள் வெவ்வேறுவழி சென்றார்கள்.

இது நிற்க, ஊரைவிட்டு வெளிப்பட்ட வாலண்டயின் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி, போகும்

வழி, காலம், பொழுது ஒன்றுமே யோசியாதுகி சோர்வடைந்து, வழிதெரியாமல் புதர டர்ந்தகாடொன்றிலகப்பட்டுக்கொண்டான். இக்காட்டில் இவன்போலக் குற்றங்களுக்காக பற்பல தேசங்களினின்று துரத்தப்பட்டவர்கள் அனேகர் கூட்டங்கள் கூடி வழிபறிக் கொள்ளையிட்டு ஜீவனஞ் செய்துவந்தார்கள். வாலன்டயின் அவ்வழிவரவே, இவ்வழிபறிக் காரரிருவர் அவனைத் தடுத்து நின்று, "நீ யார், எங்கே போகிறாய்?" என்று கேட்டார்கள். வாலன்டயின் தனது பரிதாபமான ஸ்திதியைத்தெரிவித்து ஸில்வியா பெயரைச் சொல்லுவது தகுதியல்லாததால், மிலானில் ஒரு மனிதனைத், தான் கோபாவேசத்தில் கொன்றுவிட்டதாகவும் அதற்காக அவ்வூரினின்று தள்ளப்பட்டு உடுத்த உடையோடு வந்திருப்பதாகவுஞ் சொன்னான். அதுகேட்டவுடனே அந்த வழிபறிக்காரர்கள் அவனது நிலைமையைப்பார்த்து மனமிளகி உயர்குலத்தவனென்று விளங்கினதால், தங்கள் கூட்டத்திற்குத் தலைவனாகச் சம்மதிப்பானாவென்றும், சம்மதிக்காத விஷயத்தில் தாங்கள் அவ்விதமாய் வேண்டிக்கொண்டது வெளியே தெரியாவண்ணம் உடனே அவனைச் சிரச்சேதம் பண்ணிவிடத் தயாராயிருப்பதாயுந் தெரிவித்தார்கள். ஏழை ஜனங்களையும் உதவியற்ற பெண்களையும் யாதொரு தொந்தரவு செய்வதில்லையென்று அவர்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணிக்கொடுத்தால் அவ்விதமாய்அவர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கத்தடையொன்றுமில்லை என்று வாலன்டயின் சொன்னான். அவர்கள் எக்காலத்திலும் கொடுமை செய்யாதவர்களாதலாலும் நல்ல ஸ்திதியிலிருந்தே கோபம், வெறிச்சண்டை முதலியவற்றிற்காகத் தள்ளப்பட்டவர்களாதலாலும் "அவ்வித இழிவான செய்கை செய்ய நாங்கள் மனிதரல்ல. நீ யாதொரு தடையுமின்றி எங்கள் வாக்குறுதியை யொப்புக்கொள்ளலாம்" என்று சொல்லி அவனைத் தமது தலைவனாக ஒப்புக்கொண்டு அந்தக்காட்டில் வாசஞ்செய்து வந்தார்கள்.

இனி, வெரோனாவிலிருந்து ஆண்வேஷம் பூண்டு மிலானுக்குச்சென்ற ஜூலியா, ஸிபாஸ்டியன் என்று பெயர் வகித்துக்கொண்டு, மிலான் பட்டணத்தில் ஒரு விடுதியில் வந்து சேர்ந்தாள். அவ்வூரில் உள்ள விசேஷங்களை வினவ, விடுதிக்காரன், அவ்வழியாய் பாட்டுக்காரர்கள் ஸில்வியாவின் உப்பரிகைக் கீழ் இசை கூட்டப்போகிறார்களென்றும், அவர்களுடன் புரோட்டியஸ் போவதாகவுந் தெரிவித்தான். உடனே அதைப் பார்க்கவேண்டுமென்று புறப்பட்டு அதேயிடத்திற்கு ஜூலியாவும் வந்து சேர்ந்தாள். பாடகர்கள் ஸில்வியாவைப் பலவாறாக வியந்துபாடி, அவள் அழகுக்கீடில்லையென்றும், தயாளகுண கீர்த்தி பெற்றவளென்றும் பாடினார்கள். ஜூலியாவுக்கு இந்தப் பாட்டுகள் கேட்கக்கேட்க மனவருத்தம் அதிகப்பட்டது. ஏனென்றால் தன்னை எவ்வளவோ பிரியமாய்ப்பேசி அன்பு கூர்ந்தவன் இங்ஙனம் இன்னிசை கொண்டு, மற்றொருத்தியைப் பாடுவதென்றால் மனிதரது வார்த்தையின் உண்மை யென்ன என்று வருத்தமேலிடவும், தான் அவனுக்காக இவ்வளவு பிரயாசை யெடுத்ததையும் குறித்து விசனப்பட்டாள். பிறகு பாடகர்களை யனுப்பிவிட்டு, புரோட்டியஸ் ஸில்வியாவுடன் பேசத்தொடங்கினான். அது கேட்டு,

ஸில்வியா: அடா பாபி, உன் சிநேகிதனுக்குத் துரோகமாயும் நீஅடிக்கடி என்னிடம் உயர்வாகப் பேசிய ஜூலியாவுக்கு வஞ்சனையாகவுமல்லவா இருக்கிறது உன் பேச்சு?

புரோட்டியஸ்: ஜூலியாமேல் அன்பு கூர்ந்தது வாஸ்தவம். ஆனால் அவள் இறந்து போய்விட்டாளே!

ஸில்வியா: வாலன்டயினுக்கு வாழ்க்கைப் படவேண்டியவளல்லவா நான்?

புரோட்டியஸ்: வாலன்டயினும் இறந்துவிட்டதாய்க் கேள்விப்படுகிறேன்.

ஸில்வியா: அப்படியாயின் நானும் இறந்துவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டு, உடனே விடுபோய்ச் சேர்.

புரோட்டியஸ்: உன் படமாவது கொடு; அதுவாவது எனக்காறுதலாயிருக்கும்.

ஸில்வியா இவன் தொந்தரவு பொறுக்க மாட்டாமல் "நல்லது நாளைக்காலை ஒரு ஆள் அனுப்பு, என் படம் அனுப்புகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு, தன் உப்பரிகை

யின் ஜன்னலை விட்டு, உள்ளே போய்விட்டாள். புரோட்டியஸ் சந்தோஷித்துக் கொண்டு விடு போனான் ஜூலியா வருத்தத்துடன் விடுதி போய்ச்சேர்ந்தாள்.

சில்வியா எப்போதும் வாலன்டயினைப் பற்றியே எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தவளாதலால், ஸர் எக்லாமூர் என்பவரைக் கூப்பிட்டு, தான் எவ்விதமேனும் மிலானை விட்டோடிப்போய் வாலன்டயினோடு போய்ச் சேரவேண்டுமென்று சொல்லி, தனக்கிவ் விஷயத்தில் உதவிசெய்ய அவரைக்கேட்டுக் கொண்டாள். ஸர் எக்லாமூர் மிகவும் சத்தியவந்தன்; தன்னன்பிற்கிணங்கிய பெண்ணை மணந்து, பின்னவளிறந்தபின்னர் ஏகபத்தினி விரதனாக பெண்ணாசை நீக்கி,உண்மையுடன் நடந்து மிகவுங் கீர்த்திபெற்று, எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டவர்.இவரையெல்லோரும் கஷ்டம் சேர்ந்த வழி தக்க உதவிக்குத் தேடுவதுண்டு. சில்வியா தன்னுடைய மனதிலுள்ள எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி மிகுதியும் வருத்தத்தோடு சொன்னது கேட்டு மனமிரங்கி,அவள் கேட்டவண்ணஞ் செய்யச் சரியென ஒப்புக் கொண்டு ஸர் எக்லாமூர் ஒரு கோயில் மதில் பக்கமாய் வந்துசேர வேண்டுமென்றும் பிறகு இருவரும் புறப்பட்டு ஓடிவிடவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடுசெய்துகொண்டார்கள்.

புரோட்டியஸ் தான் கேட்டிருந்தபடி படத்திற்காக ஆளனுப்ப ஆள் தேடிக் கொண்டிருந்தான். ஏனென்றால் அதற்கு முன்னம் ஒருதடவை தன் வேலைக்காரனான லான்ஸ் என்பவன் மூலமாய், பெண்களுக்கு அதிகமாய்ப்பிடித்தமான கிங் சார்ல்ஸ் ஸ்பானியல் என்ற பிற்காலத்தில் சார்ல்ஸ் இரண்டாவதவர் தாம் போகுமிடமெல்லாம் இது மாதிரி நாய்களைக்கூட அழைத்துக்கொண்டு போவதால் இப்பெயர்பெற்ற நாய் ஒன்றை அதிக விலைகொடுத்து வாங்கி அருமையாக அவளுக்கு லான்ஸ் மூலமாய் அனுப்பினான். லான்ஸ் மிகவும் அஜாக்கிரதையான மனிதன். ஒரு மார்க்கட்டுப் புறத்தில் சற்று நேரம் அலுப்புதீரத் தங்கிச் சிறிது தூங்கி எழுந்திருக்கு முன்னர் யாரோ திருடன், அந்த அழகிய நாயைக் கொண்டுபோய் விட்டான். லான்ஸ் என்ன செய்வதென்று திடுக்கிட்டுப் போனான். தன் வீட்டிலிருந்து, வீட்டு ஞாபகமாய் ஒரு தடி நாயொன்று வளர்த்து வந்தான் என்று முன்னமே சொன்னோமல்லவா? அந்த நாய்க்காக அடிக்கடி இவன் கஷ்டம் ஏற்றுக் கொள்வதுண்டு. எப்படியென்றால், ஒரு தடவை மிலான் பிரபு அரண்மனையில் எல்லோரும் பெரிய விருந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது சில நாய்கள், மேஜைக்குக் கீழேவந்து நின்றுகொண் டிருந்தன. அவற்றுள் கிராப் என்று சொல்லப்பட்ட லான்ஸினுடைய நாயுமிருந்தது. கொஞ்சம் நேரஞ் சென்றவுடன் கிராப் காலைத்தூக்கி ஜலஸ்பரிஸம் பண்ணிவிட்டது. உடனேவிருந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் அந்த நாற்றம் பொறுக்கமாட்டாமல் கூச்சலிட்டு "அந்த நாயை அடித்து ஓட்டுங்கள்" என்று சொல்லிக்கொண் டிருந்தார்கள். ஒரு மனிதன் வந்து நாய்களத்தனையும் பிடித்துக் கொண்டு அடிக்கக் கொண்டுபோனான். லான்ஸ் அவனுக்குப் பின்னாலே ஓடிப்போய் தன் நாயைக் காப்பாற்றுவதற்காக "அப்பா, அந்த நாய் ஜலஸ்பரிசம் செய்யவில்லை. நான்தான் செய்தேன். அதற்குப் பதிலாய் என்னை யடி" என்று தன்மேலே அந்தத் தண்டனையை யேற்றுக்கொண்டான். இதுபோலவெல்லாம் அந்த நாயை அருமையாய் வளர்த்துவந்தவனாகையால் அந்த நாயை விட்டுப் பிரியவே அவனுக்கு மனமில்லை. என்றாலும், எஜமானன் கொடுத்த சிறு நாய்க்குட்டியைக்காணாமற் போக்கடித்துவிட்டபடியால் என்ன செய்கிறது என்று தன் தடிக் கடா நாட்டு நாயை, அந்த சிறிய சீமை நாய்க்குப் பதிலாய்க்கொண்டுபோய் சில்வியாவிடம் கொடுத்தான். அவள் 'இது என்ன கிரகசாரம்! எச்சில் பொறுக்கித் தின்னும் கடாநாயைக் கொண்டுவந்தாய்?' என்றுசொல்லி நாயையும் நன்றாயடித்து, நாயைக்கொண்டுவந்தவனையும் நையப்புடைத்து விரட்டியோட்டிவிட்டாள்.பின்பு புரோட்டியஸ் நாய் கொடுத்தாயா என்று கேட்டபொழுது, "ஆம் கொடுத்தேன், ஆனால் அணில்போல சிறிய நாய் கொடுத்தீர்களே அதை யாரோ கொண்டுபோய்விட்டார்கள். அதிலும் பத்தத்தனை மடங்குள்ள என் நாய் கிராப் என்

பதை உங்கள் அன்பு பத்தத்தை என்று காட்டுவதற்காக கொண்டுபோய்க் கொடுத்தேன். அந்தச் சீமாட்டி சீறி, என்னை அடித்து விரட்டி விட்டாள்" என்றான்.

அது பற்றி அவிவேகியான வேலைக்காரனை யனுப்புவது பிசகென்று தெரிந்து, புரோட்டியஸ் தன் மோதிரத்தைக்கொண்டுபோய்க்கொடுத்து, படத்தை வாங்கிக்கொண்டுவரக்கூடிய வேலையாள் எங்கே கிடைப்பானென்று விடுதியில் வந்து விசாரிக்க, ஆண்வேஷம் போட்டிருந்த ஜூலியா, அவ்வேலையைச்செய்ய ஒப்புக்கொண்டு, ஸில்வியாவைத் தான் கண்டு எப்படிப் பட்டவளென்று தெரிந்துகொள்வோமென்று அவ்விஷயமாய் அவளிடம் புறப்படுச் சென்றாள்.

ஜூலியா, ஸில்வியா வழியில் வந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டவுடன் தான் வந்திருக்கும் விஷயம் தெரிவிக்க, அவள் புரோட்டியஸினுடைய கடிதம் முழுவதும் பொய்யாயிருப்பதாலும், அந்த மோதிரம் அவனே எத்தனையோ தடவை ஜூலியா தனக்குக் கொடுத்த மோதிரம் என்று சொல்லியிருந்ததாலும், அவ்வளவு உண்மையற்றவனிடம் ஒன்றும் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டேனென்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு ஜூலியா இன்னாரென்று தெரியாமல் அவளிடமே ஜூலியாவைப்பற்றிக் கேட்டாள். 'அவள் உயரமென்ன? குணமென்ன? அழகென்ன?' என்று கேட்க ஜூலியாவுக்குக் கண்ணீர் ததும்பி ஸில்வியாவுக்கு மனமுருகச் செய்துவிட்டாள். ஸில்வியா ஒரு பை பணங்கொடுத்து பிரியமாய்ப்பேசி அவளை வேலையாளென்றே யெண்ணி யனுப்பிவிட்டாள். ஜூலியாவுக்கு இப்படிநடந்த சம்பாஷணையினின்றும் ஸில்வியாவின் பெருந்தன்மையும் மனநிலைமையும் வாலண்டயினுக்கு இவளிடமுள்ள உண்மையையுந் தெரிந்துகொண்டு அவள் பெருமையைத் தன்னுள் வியந்து, புரோட்டியஸ் அவளிடம் ஒன்றும் ஜெயிக்க முடியாதென்பது கண்டு தன் மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு விடுவந்து சேர்ந்தாள்.

ஸில்வியா தன்வழி தொடர்ந்து அன்றிரவே கோயில் வழியாய் ஸர் எக்லாமூரோடு வாலண்டயினைத் தேடிப்புறப்பட எண்ணி அவரோடு ஏற்பாட்டின்படியே வெளியேறிவிட்டாள். இது நிற்க, ஸர் தூரியோவும் புரோட்டியஸும், ஸில்வியாவின் நோக்கம் எப்படி யிருக்கிறது என்று பேசிக்கொண்டு இனிநடக்கவேண்டிய மற்ற ஏற்பாடுகளையெல்லாம் யோசித்துப்பார்த்துச் செய்யவேண்டுவன செய்வோமென்று அவள் ஓடிவிட்ட சங்கதி தெரியாமல் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களிப்படி நிதானமாய்ப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், பிரபு பதைபதைப்புடன் வந்து "யாராவது எக்லா மூரையாவது என் மகளையாவது கண்டீர்களா?" என்று கேட்டார். ஒருவரும் அவர்களைப் பார்க்காததினாலும், அவர்கள் எங்குந்தென்படாமையாலும் ஓடிப்போய்விட்டார்களென்று தீர்மானித்து உடனே சில ஜனங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு காட்டுமார்க்கமாய்ப் போனார்கள்.

இதற்குள், ஸில்வியாவும் எக்லாமூரும் காட்டில் வசித்திருந்த வழிபறிக்காரர்கள் கையிலகப்பட்டு, அவர்கள் உடனே தங்கள் தலைவனான வாலண்டயின் இடம் கொண்டு வந்துகொண்டிருந்தார்கள். இதுபற்றியே முன்னமே பெண்கள் யாருக்கும் எவ்விதத் துன்பமும் செய்யக்கூடாது என்று வாக்குத் தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்தது. ஆனால், அவ்வனம் வந்துகொண்டிருக்கையில் உடனே புரோட்டியஸ் அவளைத் தேடிவந்து அந்த காட்டாள்களை எதிர்த்து ஸில்வியாவைத் தப்புவித்தான். இதுகாரணம்பற்றி வழிநெடுகத் தான் அவளைக் காப்பாற்றினதும் அதற்காக அவள் நன்றியறிவுடையவளா யிருக்கவேண்டியது என்றும் இன்னும் பலவும் சொல்லிக்கொண்டு வாலண்டயின் காட்டிலிருக்கும் வழி வந்தான்.

இதற்குள் வாலண்டயின், சிலகாலமாக இக்காட்டில் தலைமை வகித்து ஆண்டு வந்ததின் நிமித்தமாக அந்த வாழ்வே பிடிபட்டு, மனிதனை ஒரே வழிச்செலுத்தும் வழக்கம் அவனெண்ணங்களை யெல்லாம் அவ்வழி சேர்த்து விடுகிறதல்லவா என்று எண்ணிக்கொண்டே எதிரில் வந்துகொண்டிருந்தான். அவனும் திடீரென்று தன்னெதிரில் ஸில்வியாவும், புரோட்டியஸும் அவர்களோடு

உதவியாளாய்வந்த ஸிபாஸ்டியன் என்னும் உண்மையாகப்பெண்ணாயிருந்தஜூலியாவும் வந்துகொண்டிருக்க வாலன்டயினுக்கு முதலில் கனாப்போலவும் பின்பு நேரம் ஆக ஆக, ஆட்களுங்கிட்ட நெருங்க நெருங்க உண்மை புலப்பட்டு, உடனே 'எவனடா அப்பெண்ணைக் கூட்டிக்கொண்டு வருபவ'னென்றான். உடனே எல்லோரும் ஸில்வியா புரோட்டியஸ் வாலன்டயின் என்று தெரிந்துகொண்டார்கள். வாலன்டயின் புரோட்டியஸை தனக்குத்துரோகம் எண்ணித்தனக்கென்றிருந்தவள் மனதைக் கலைக்க முயலுவதேப்படி என புரோட்டியஸ் மிகுதியும் வெட்கி, அதிகத்தாழ்ச்சியுடன் அவளிடம் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டான்.

வாலன்டயினும் மிகுதியுமனமிரங்கி "உனக்கு ஸில்வியாவிடம் அவ்வள வன்பானால் அவளையே மணம்புரிந்துகொள். உன் ஆசையைக் கெடுப்பது சரியல்ல" என்று சொன்னான். இதுவரை பொறுத்திருந்து எல்லாம் மனோ தைர்யமாய்க் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஜூலியா, 'இதோ மோசம் வந்ததே' யென்று மூர்ச்சித்து விழுந்து விட்டாள். அவளைத்தேற்றி யெழுப்பினவுடனே அவள் அதை என்னவென்று சொல்லமாட்டாமல், மனதை தைரியப்படுத்திக்கொண்டு 'புரோட்டியஸ் ஸில்வியாவுக்கென்று கொடுத்த மோதிரத்தைக் கொடுக்க மறந்துவிட்டேன். அதுபற்றித்தான்' என்று சொல்லி, தவறுதலாக புரோட்டியஸ் தனக்குக் கொடுத்த மோதிரத்தைக் கொடுத்தாள். பிறகு தான் தவறுதலாகச் செய்ததுகண்டு மற்ற மோதிரத்தையுங் கொடுக்கவே, எல்லோருக்கும் இது ஜூலியாவென்று புலப்பட்டது. புரோட்டியஸ் மறுபடியும் "ஆ! ஜூலியா" என்றான். ஜூலியாவும் "ஆ! புரோட்டியஸ்! இதுசரியா? எத்தனை தடவை நீ வார்த்தை யிரண்டு பேசுகிறாய்? உன்னைத் தேடவல்லவோ இப்படி இழிவான துணியுடுத்து வேலைக்காரன்போல் நானலைந்து கொண்டிருக்கிறேன் !" என்று சொன்னாள். இதற்குள் பிரபுவையும் ஸர் தூரியோவையும் சில காட்டாள்கள் பிடித்துக்கொண்டு வந்து வாலன்டயினிடம் விட்டார்கள். வாலன்டயின், பிரபு சிறைபட்டிருந்தாலும் அவரை மிக்க மரியாதையோடும் வணக்கத்தோடும் நடத்தினான். ஸர் தூரியோ, ஸில்வியாவைக் கண்டவுடன் "இதோ இருக்கிறாள், ஸில்வியா" என்று அவளைப் பிடிக்கப் போனான். வாலன்டயின் அவனைத் தள்ளி நிற்கச்செய்து "அவளைத் தொட்டால் உன்னை இவ்வாளுக்கு இரையாக்குவேன்" என்று சொன்னான்.

தூரியோ: "அப்படி உயிர்கொடுத்த ஒரு பெண்ணை வாங்குபவன் முட்டாளல்லவா?"

பிரபு, "இப்படி ஒரு வார்த்தைக்கு ஒரு பெண்ணை விட்டுப் போகிறவனல்லவா முழு முட்டாள். வாலன்டயின் ! நீதான் சரியான மனிதன்; உன்குற்றமத்தனையும் மன்னித்துவிட்டேன். என்பெண்ணை மணம்புரியநீயே தக்கவன். என் சம்மதத்தை இதோ பெற்றுக்கொள்" என்று சொன்னான். வாலன்டயின் மிகவும் வந்தனம் அளித்து, அந்தக் காட்டில் ஊரினின்று துரத்தப்பட்ட மனிதர்களெல்லாருக்கும் மன்னிப்புப் பெற்று, அவர்களியற்கைக்கேற்க தக்க உத்தியோகங்கொடுத்துப், புரோட்டியஸுக்கும்ஜூலியாவுக்குமுள்ள சங்கதியையு மெடுத்துரைத்து, மிலானுக்குச்சென்று, அதிக ஆடம்பரத்துடனும், மிக்க விமரிசையுடனும் இரண்டு கல்யாணங்களையுஞ் செய்துமுடித்து எல்லோரு மனமகிழ்ந்து நீடித்த காலம் சுகமே வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

இனி இக்கதையானது, ஜாாஜ் டி மான்டிமேயர் என்னும் போர்ச்சுகீஸ் கிரந்தகர்த்தா ஸ்பானிஷ் பாஷையில் எழுதிய லா டையானா இனமோாாடா என்னும் புத்தகத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. இக்கதையில் அன்பின் மிகுதியால் பெண்ணொருத்தி வேலைக்காரன் வேஷம் போட்டுக்கொள்வதும் தன் காதலன் மற்றொரு பெண்ணை மணம் புரிய எண்ணி, மாறுவேஷம் பூண்ட தன் காதலியையே மற்றவளிடம் அனுப்புவதும், முதலிய விஷயங்களடங்கிய கதைகள் அக்காலத்தி லதிகமாயுண்டு.

இதில் எங்ஙனம் புரோட்டியஸ் காதல் மிகுதியால், அனேகருக்குத் துரோகஞ் செய்கிறானென்பதும், தக்கவாறு மனதை கைவசப்படுத்தி தன்னடக்கையை யொழுங்குபடுத்திவராதவன், எங்ஙனம் தன் மனோ

பலம் நீங்கி பலவிதக் கெடுதி சூழ ஏற்படு கின்றது என்பதுந் தெரிகிறது. அவ்விதமாய் மனோ பலத்தை ஒரு வழிப்படுத்தி நின்ற வர் ஸர் எக்லாமூர். புரோட்டியஸ் தக்க மனோ பலமின்றி, காதலே மேலிட்டு, முதலில் தன் சிநேகிதன் வாலன்டயினுக்குத் துரோகமாயும் பின்பு ஸர் தூரியோவுக்கு விரோதமாயும், மிலான் பிரபுவிடத்து நன்றியறிவில்லாதவனாகவும்,அதற்குப் பின்னர் ஜூலியாயிறந்து போய்விட்டாளென்று பொய் சொல்லவும் இடமாயிற்று. இங்ஙனம் ஒருவருக்கெதிராய் ஒரு சூழ்ச்சி சூழ்ந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாக மேன்மேலும் மிக்கக் கெடுதியை விளைவித்தது. அத்தீங்கின் அளவு இத்தகையது என்று கடைசியில் அவனுக்கே தெளிவாகத் தெரிந்தபொழுது ஒன்றுஞ் சொல்வதற்கில்லாமல், திகைத்து நின்று, மிகவும் வணக்கமாய் மன்னிப்பு கேட்டுக்கொண்டான். அதுவே அவன் குணம் எவ்வளவு கோணியிருந்தாலும் முற்றிலும் கெட்டுப் போகவில்லை யென்பதைக் காட்டும்.

லான்ஸ் என்பவன் அந்த நாய்க்குட்டியை அணிற்பிள்ளை போன்ற நாய்க்குட்டி என்று சொல்லுவதும் தன் அருமைக் கடா நாயை உயர்வாகப் பேசிக்கொள்வதும், இவனது எஜமானன்புக்கும் தன்னன்புக்கும் ஈடு சொல்வதும் போன்ற அனேக பாகங்கள், கதையி னிடையிடையே வேடிக்கை விஷயங்கள் சேர்ந்து கேட்போர் துயரத்தைத் தணிக்கவென் றறியவேண்டியது.

ஜூலியா, எவ்விதக் கஷ்டங்களிலுஞ் சோர்வடையாமல் உண்மையையே மேற்கொண்டு கடைசிவரையில் அன்பின் வைராக்கியஞ்செலுத்தியது, ஷேக்ஸ்பியர், பெண்கள் கற்பையுமுண்மையையும் உயர்வாக எடுத்துச் சொல்வதற்குப் பெரியதோர் அத்தாக்ஷியாகும்.

ஷேக்ஸ்பியர் நாடகக் கதைகள்
(முதல் வால்யூம்)
ஷேக்ஸ்பியர் கவிமாண்பும், பெரும்புகழும்
மிஸ்டர் T.B. கிருஷ்ணஸ்வாமி, எம்.ஏ., பி எல்.
எழுதியது: அழகிய படத்துடன்
விலை அணா 6
இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் 'விவேக போதினி' ஆபீஸ் மானேஜருக்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்க.

சிறுவர்களின் வேவுகார ஏற்பாடு

THE BOY SCOUT SYSTEM

இங்கிலாந்தில் 'ஸ்கௌட்' என்று சொல்லப்படும் வேவுகாரச் சிறுவர்கள், இக்கடும் போர் நடக்கும் சமயத்தில் தேசத்திற்கு பற்பல கைங்கர்யங்கள் செய்து புகழ்பெற்று வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்சகாலத்துக்கு முன், ஒரு கழியைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு படைக் கோலந்தரித்து இவர்கள் உத்ஸாகத்துடன் பவனி செல்லும் பொழுது ஒருவித ஹாஸ்யத்துடன் ஏற இரங்கப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஜனங்கள் இப்பொழுது இவர்கள் செய்யும் வேலைகள் ப்ரபலமாயிருப்பது கண்டு வெகுவாய் வியந்து கொள்ளுகிறார்கள். இச்சிறுவர்கள் 11வயது முதல் 18வயது வரையில் இருக்கப் பட்டவர்கள்; இவர்களைச்சேர்த்து, சிக்ஷை சொல்லிக்கொடுத்து அநேக ஸத்கார்யங்களில் ப்ரவருத்திக்கச்செய்ய வைத்திருக்கும் ஏற்பாட்டை அரசாங்கத்தார் அங்கிகரித்திருக்கிறார்கள்.

இத்தகைய ஏற்பாட்டின் முக்ய நோக்கம் யாதெனில், பிள்ளைகள், தங்களுக்குத் தானே விஷயங்களை ஊகித்தறிந்து, அவற்றை செவ்வனே செய்வதில் ஒரு வித மேன்மையும் சந்தோஷமும் உண்டென விளக்கிக்காட்டுவதே! உதாரணமாய், அவர்கள் தாமே கூடாரம் அடித்துக்கொண்டு அதில் குடியிருக்கவோ, இரவு பகல் எந்த வேளையிலும் எந்தவிடத்திலும் வழி கண்டு பிடிக்கவோ, தத்தமுணவைத் தாமே சமையல்செய்துகொள்ளவோ, இயற்கையற்புதங்களை ஆராய்ந் தறியவோ, தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜீவன்களைக் காக்கவோ, அல்லது வேறுவித நற்செய்கைகள் ஒரு நாளைக்கு ஒன்றாகிலும் செய்யவேண்டுமென்ற தீர்மானத்துடன் அதற்குவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாக்கிக்கொள்ளவோ, இவை யெவற்றையும் பிறர் சகாயமின்றித் தாமே செய்துகொள்வார்கள்.

இவ்வேற்பாட்டை இப்பொழுதிருக்கும் உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்தவர் ஜெனரல் ஸர் ராபர்ட் பேடன் பாவெல் என்பவர். அவரது பால்ய ப்ராயத்தில் ஒரு ஸ்கௌட்

டுக்கு வேண்டிய காரியங்களில் அவர் ப்ரவ்ருத்திக்கும்பொழுது அவருடைய பெற்றோர்கள் அவரை அந்தவழியில் பயில உத்ஸாகப் படுத்தி வந்தனர். அவர் பள்ளியில் படிக்கும்பொழுது விளையாட்டு விஷயங்களிலும் நிரம்ப ஒழுங்கா யிருந்தாரென்றும், அவரை எவரும் வெல்ல முடியாதென்ற க்யாதி பெற்றிருந்தா ரென்றும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். எப்பொழுதும் பரபரப்புடனில்லாமல் வெகு அமைதியா யிருந்து தன் காரியத்தை ஜெயிக்க அவர் வல்லவராம்; படிப்பு, பரீக்ஷை முதலானவைகளில் அநேக தேசங்களைப்பற்றிக் கற்றுக்கொண்ட விஷயங்களைப் படங்களில் போட்டுக் காட்டுவாராம்; தவிர, எச்சமயத்திலும் எவ்வித நற்காரியத்துக்கும் முன்வந்து உதவிசெய்ய ஆயத்தமா யிருப்பாராம்.

இப்பொழுது, அமெரிக்காவில் 3,50,000 ஸ்கௌட்களுக்கு மேலிருக்கிறார்களென்று கேட்க அநேகர் அதிசயப்படலாம்! இவர்கள் ஒரு சட்டத்தைப் பின்பற்றி நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். அதாவது, "ஒரு சிறுவன் எல்லாவிதத்திலும் சுத்தமுள்ளவனு யிருக்கவேண்டும்; உடம்பை அழுக்கின்றி வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்; நல்ல எண்ணங்கள் கொண்டவனு யிருக்கவேண்டும்; தேகப் பயிற்சியில் உத்தமமான முறைகளைத் தழுவவேண்டும்; சுத்தமான உடைகளையே தரிக்கவேண்டும்; நல்ல ஸமூகங்களின் ஸகவாஸத்தையே நாடவேண்டும்." அதனுல் கை நகங்களை அழுக்கில்லாமல் வைத்துக்கொள்வதிலும், பற்களை வெண்மையாய்த் துலக்குவதிலும், தலைமயிரைச் செம்மைப்படுத்திக்கொள்வதிலும் இதரப் பிள்ளைகளைவிட இவர்கள் கருத்துள்ளவர்களாயிருப்பார்கள் என்பதில் என்ன சந்தேகம்! இங்குள்ள ஸ்கௌட்களின் தலைவர்களுடைய நோக்கம் நல்ல எண்ணங்கள் உண்டாக தேகசவுக்கியம் இன்றியமையாததென்பதும்,பிள்ளைகளுக்குள் சகோதர பாவமுண்டாவதற்கும், நற்குணங்கள் தினே தினே வ்ருத்தியடைய வேண்டியதற்கும் அவர்கள் பலவித விளையாட்டுகளில் புக விடப்படவேண்டும் என்பதுமே!

இப்பொழுது இங்கிலாந்தில் 1400 பிள்ளைகளுக்குமேல் ஜனங்களுக்கும், ராஜாங்கத்தாருக்கும் சகாயமாய்க் கடற்கரைப் பாதுகாப்புக்கு வேண்டிய சிலவேலைகளைச் செய்வதாய் முன்வந்திருக்கிறார்கள். அநேகர் ரயில்வேப் பாலங்களிலும், தந்திமார்க்கங்களிலும் காவலாளிகளாய் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலீஸாரும் இச்சிறுவர்களில் பலபேரைத் தங்களுக்குள் போலீஸ் விஷயமாய் அமர்த்திக்கொண் டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அமர்ந்திருப்பவர்களில் லண்டன் நகரில்மட்டும் 2000-க்கு அதிகமுண்டு. கப்பற்படை, தரைப்படை விஷயங்களை விசாரித்துத் தெரியப்படுத்துகிற ஆபீஸ்களில் (Admiralty and War Offices) இப்பையன்களுடைய உதவியைக்கோரி அவர்களை ஏவலாட்களாய் நியமித்திருக்கிறார்கள். இன்னும், ஆஸ்பத்திரி முதலான விடங்களிலும் நோயாளிகளுக்குச் சிகித்ஸைசெய்ய தம்மாலான ஸகாயத்தை இவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். இவ்வாறு நாட்டின் க்ஷேமத்திற்காக உழைப்பதுகண்டு இதரப்பிள்ளைகளும் இந்த ஏற்பாட்டில்சேர ஆவல் கொள்ளுகின்றனர். ஆனுல் இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்குத் தகுந்தவர்களாயிருக்க அவர்கள் கற்கவேண்டிய விஷயங்களும், தேறவேண்டிய பரீக்ஷைகளும் பல உள. ஸ்கௌட் சட்டம், அடையாளங்கள், ஸலாம்செய்யும் விதிகள், 'யூனியன் ஜாக்' என்ற ப்ரிட்டிஷ் கொடியின் வர்ண அமைப்புகள், அதை நாட்டிப் பறக்கவிடும் வகை, இன்னும் மரக்கலங்களிலுள்ள கயிறுகளில் அநேகவித முடிச்சுகள் போடும் விஷயங்கள், இவை தீர்மானமாய்த் தனக்குத் தெரியுமென்று, கற்பிக்கும் வித்வானிடத்தில் அவர்கள் ருசுப்படுத்தவேண்டும்.

இந்தக் கோஷ்டியை ஒருவன் சேர்ந்ததும் அவன் மூன்று விஷயங்கள் உறுதியாய் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்வதாக வாக்களிக்கிறான். (1) ஈசனுக்கும் அரசனுக்கும் செய்யவேண்டிய என்கடமைகளை சரிவரச் செய்வேன் (2) இதர ஜனங்களுக்கு எச்சமயத்திலும் இயன்ற உதவி செய்வேன் (3) ஸ்கௌட் சட்டத்தை யனுசரிப்பேன். இந்தச் சட்டத்திற்குப் பத்துத் தலைப்பெயர் கொண்ட விஷயங்கள் பின்வருமாறு:—

(1)நம்பக்கூடியதான யோக்யத்தன்மை, (2) அரசன், அதிகாரிகள், பெற்றோர்கள், குரு இவர்களுக்கு த்ரோகம் நினைக்காமலிருத்தல், (3) உதாரகுணம் பொருந்தியிருத்தல், (4) கௌரவக் குறைச்சலான கார்யம் செய்யாதிருத்தல், (5) ஜீவஹிம்ஸையைத் தடுத்தல், (6) எதிர்த்துப் பேசாமல், பெற்றோர் ஆசிரியர் இவர்களுடைய ஆக்ஞைக்குக் கீழ்ப்படிதல், (7) அதிகச் செலவு செய்யாதிருத்தல், (8) மனம், வாக்கு, காயம் இவைகளில் பரிசுத்தமாயிருத்தல்,(9) எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் சிரித்த முகத்துடனிருத்தல், (10) தன்னோடிருக்கும் இதரப்பிள்ளைகள் எந்த ஜாதிவகுப்பினராயினும் அவர்களோடு ஒத்திருந்து ஸகோதரத்வம் பாராட்டுதல்.

இவ்விஷயங்களில் தேர்ச்சி யடைந்ததும் ஸ்கௌட்டில் இரண்டாவது வகுப்பினராவதற்கு (II Class Scout) ஒரு பரீக்ஷையில் தேறவேண்டும். பிறகு,ஏதோ சில அடையாளங்களால் சமாசாரங்கள் அனுப்பவும், பெறவும், சாதாரணமான சமையல் செய்யவும், படங்கள் வரையவும் கற்றுக்கொண்டு, பரீக்ஷையொன்றில் தேறி, முதல் வகுப்பினராகவேண்டும் (I Class Scout). இன்னும் அவர்களுடைய வேலைகள், காயமடைந்தவர்களுக்கு ஸகாயம் செய்வது, தச்சுவேலை, மின்சாரவேலை, குறிபார்த்துச் சுடுவது, சுரங்கவேலை, அச்சிடுதல், போடோ படங்கள் தயாரிப்பது, நீந்துவது, வான சாஸ்த்ர ஆராய்ச்சி, தையல்வேலை, வேட்டையாடுவது முதலியன.

இந்தியாவில் 1908-ம் வ௵ 'கார்கி' என்ற விடத்தில் காப்டின் டாட் என்பவர் இவ்வித கோஷ்டி யொன்று தயாரித்தார். பிறகு இவர் பம்பாய் ராஜதானியில் இம்மாதிரியான ஒரு கோஷ்டிக்குச் சிட்சகராகவும், காரியதரிசியாகவும், பேடன் பாவெல் என்பவரால் நியமிக்கப்பட்டு அநேக பட்டங்கள் பெற்றிருக்கிறார்.

ஏறக்குறைய இத்தகைய சட்டத்தை ஒட்டியே சிறுமிகளுக்காகவும் ஒரு ஏற்பாடு லண்டனில் நடந்துவருகிறது. லேடி பாவெல் என்பவரும் அவருடைய மகளும் இதில் முன்னின்று பாடுபட்டு வருகிறார்கள்.

தேச சரித்ரமும், இயற்கை யமைப்பும்

HISTORY AND PHYSICAL ASPECTS OF A COUNTRY

ஒரு நாட்டின் சரித்ரமானது அந்நாட்டு ஜனங்களின் குணாகுணங்களையும், அவர்கள் வேற்று தேசங்களோடு செய்யும் ஸம்பந்தத்தையும், தேச கால நிலைமையையும்,அத்தேச இயற்கை யமைப்பையும் பொருத்திருக்கின்றது. இவைகளில் முதற் கூறியவைகளெல்லாம், 'இயற்கை யமைப்பு' என்னும் பகுதியால் அதிகமாக வேறுபாடடைகின்றதனால், இவ்வியாஸத்தில் இதைப் பற்றி விவரிப்போம்.

ஒரு தேசத்தின் சீதோஷ்ணஸ்திதி, அத்தேசமிருக்கும் மண்டலத்திற்குத் தகுந்தபடி மாறுதலடைகின்றது. சீதமண்டலத்திலுள்ள ஜாதியார்கள் உஷ்ணமண்டலத்திலுள்ளவர்களைவிட சுறுசுறுப்பாயும், அழகியவர்களாகவுமிருக்கின்றனர்.இந்தச்சீதோஷ்ண ஸ்திதியானது, ஜனப் பெருக்கம் முதலிய வேறு காரணங்களோடுகூடி, ஒரு நாட்டாரை மற்றொரு தேசத்தை நாடிச்செல்லச் செய்கின்றது. உஷ்ண மண்டலத்திலிருக்கும் இந்திய ஆர்யர்கள், குளிர்ப்ரதேசத்தில் வாழ்ந்துவந்த தம் முன்னோரைக் காட்டிலும் பலங் குன்றினவர்கள் என்று நாம் சரித்ராசிரியர்கள் கூறுவதை யறிவோம். மற்றும் ஒரு தேசம் சீதமண்டலத்திலிருந்த போதிலும், (ஜப்பான், நார்வே, இங்கிலாந்து) ஸமுத்ர நீரோட்டங்களினால் அது உஷ்ணமடைதலும் உண்டு. குளிர் தேசத்திலிருப்பவன் தான் குளிரினால் விறைத்துப் போகாமலிருக்கச் சுறுசுறுப்பா யிருக்க வேண்டிவருகிறது. அவன் பனி முதலியவைகளுக்கு ஈடுகொடுத்து வருவதால் நல்ல திடம் பெற்றிருக்கிறான். ஆனால் உஷ்ணப்ரதேசங்களிலோ நல்ல மழைபொழிய, ஜீவனத்திற்குக் கஷ்டமில்லை. தீவிரமான ஸூர்யனது வெப்பம் மனிதனை ஒன்றுஞ்செய்ய விடுவதில்லை. கணக்காணும் கிழக்கு எனப்பெயர் கொண்டது பெர்ஷியாவும் நம் தேசமுமே.

மற்றும், ஒரு தேசம் உள்நாடா, கடலோரத்திலுள்ளதா அல்லது ஒரு தீவா என்றறிதல் முக்யமானது. இவை ஒவ்

வொன்றிற்கும் தகுந்தபடி சரித்ரத்திலும் அங்குள்ள ஜனங்களிடத்தும் மாறுபாடுகளுண்டாகின்றன.

உள்நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் தம் அயலாருடைய நடவடிக்கைகளைநன்கறிதல் அவசியம். மற்ற ஜாதியாரோடு தன்பிழைப்பிற்கே (உயிருக்கே) சண்டை செய்வது அவசியமாகலாம். இந்தமாதிரிச் சண்டைசெய்வதில் எது சிறந்து முன் வருகிறதோ, அது மற்ற நாடுகளின்மீது படையெடுக்கமுடியும். ஜர்மனியின் முக்ய மாகாணமாகும் ப்ருஷ்யாவே இதற்கேற்ற நிதர்சனம்.

கடற்கரையோரம் இருக்கும் நாட்டார், கடல்மீது வ்யாபாரஞ் செய்யவும், உள் நாட்டில் வ்யாபாரஞ் செய்யவும் கூடும். பற்பல தேசங்களோடு கூட்டுறவு உண்டாவதால், பழக்கமும் நாகரீகமும், நடையுடை பாவனைகளும் மாறும். தீவாயிருப்பின் அது சில விஷயங்களில் மிகவும் சிறந்திருக்கும். இங்கிலாந்தின் சரித்திர மெழுதும் நூலாசிரியர்கள், அத்தேசம் முன்வந்தது அதன் அமைப்பினாலும் தீவா யிருப்பதனாலும் என்று கூறுகின்றனர். பிறதேசங்களிலிருந்து படையெடுப்பதா யிருப்பின், கடலைக் கடந்து செல்லவேண்டும். தீவிலுள்ளவர்களுக்குக் கப்பற் பழக்கமிருக்குமாதலின் படையெடுப்போரை ஸுலபமாகத் தோற்கடிக்கலாம். நெபோலியனது காலத்தில் இங்கிலாந்தை அவன் படையெழுச்சி யினின்றும் ஆளுகையினின்றும் காத்தது, தேசத்தின் அமைப்பு(தீவாயிருத்தல்)ம் கப்பற் படையின் வன்மையுமெனக் கூறுவர். தீவிலிருப்பதால் மற்ற ஜாதியார்களுடைய பழக்கம் பதிவது கொஞ்சம் கஷ்டமாகின்றது. ஆனால் மாலுமித் தொழில் அபிவிருத்தியாகவாக, போக்கு வரவும் வழக்கங்களும் ஸாதாரணமாகிவிட்டன.

எந்த தேசத்திற்குக் கப்பற்படை சிறந்ததோ அதுவே வெற்றிபெறும் என்பது தற்காலவாக்கு. இக்கப்பற் படைக்குத் தங்க இடமும், நிர்மாணிக்கத் துறைமுகங்களும் அவசியமாகின்றன. ஒரு நாட்டின் கடலோரமானது அடிக்கடி வெகு தூரம் உட்சென்றிருக்குமாயின் அது மிகவும் நல்லதென்று கற்றோர் கூறுவர். இதனாலேயே இங்கிலாந்து, க்ரீஸ், நார்வே முதலிய நாடுகள் வெகு காலந் தொடங்கி சிறந்த மாலுமிகளை யடைந்திருக்கின்றன. பாரதவர்ஷத்தின் கடற்கரையோரம் இம்மாதிரியில்லாதது மிகவும் வ்யஸனிக்கத்தக்கது என்று சிலநிபுணர்கள் கூறுகின்றனர். ஆனால் பண்டைக்காலத்தில் நம் நாட்டார் அரேபியா தேசம் முதல் சீனா, ஜாவா முதலிய இடங்களுடன் வாணிபஞ்செய்து 'திரை கடலோடியும் திரவியம் தேடு' என்று கூறும்படியான நிலைமையிலிருந்தனர். இதற்குக் காரணம், நம் நாடு இந்து ஸமுத்ரத்திற்குள் பாய்ந்து அரேபியா, ஜாவா முதலிய இடங்களிற்கு நடுவிலிருப்பதேயாம். இந்த நிலைமையே இடாலி தேசத்தாலும், க்ரீஸ் தேசத்தாலும் அடையப் பெற்றிருக்கிறது. தனித்திருக்கும் தீவானது ஜனங்களுக்கு நாலாபக்கங்களிலும் செல்ல வசதியளிப்பதால், கப்பற்படையடைந்து, பிற தேசங்களினின்று சத்ரு பயமில்லாததாய் இருக்கிறது. ஆனால் தீவு எவ்வளவு பெரியதாயிருந்தபோதிலும், ப்ரஜைகள் தினே தினே வ்ருத்தியடைந்து, வேறு தேசங்களுக்குக் குடியேறும்படியாய் நேரும். (உ - ம்) இங்கிலாந்து.

இனி நாட்டினுட் பிரிவுகளைப்பற்றிக் கூறுவோம். முதலாவது, மலைகளுக்கும் ஒரு நாட்டின் சரித்ரத்திற்கு முள்ள ஸம்பந்தத்தை ஆராய்வோம். முக்கியமாக நம் நாட்டின் வடக்கேயுள்ள ஹிமாசல மலைத்தொடர் வடக்கே ஆர்க்டிக் மஹா ஸமுத்ரத்திலிருந்து வீசும் குளிர்காற்றைத் தடுக்கின்றது. திபேத் முதலிய நாடுகளிலிருந்து வேறு ஜாதியார் படையெடுக்க முடியாதபடி காக்கின்றது. இவ்விமய மலையைக் கடந்துசெல்ல முயன்ற,முஹம்மது டௌக்லாக்கின் சேனையில் பலர் குளிரினால் மாண்டனர். மற்றும் மலைகள், சிறந்த நதிகள் பலவற்றிற்கு உற்பத்தி ஸ்தானங்களாகி, வருஷ முழுவதும் நீர்பாயச்செய்து ஜனங்களுக்கு நன்மை பயக்கின்றன. இம்மலைகளின்மீது வசிக்கும் ஜாதியார் சுறு சுறுப்பும், தைர்யமும் வாய்ந்தவர்கள். இடாலிக்கு வடக்கேயுள்ள ஆல்ப்ஸ் மலைகளும் இவ்வாறே மானிடர்க்கு உதவிசெய்கின்றன. ஸ்விட்ஜர்லந்து நாட்டார் தாங்கள் ஸ்வய ஆட்சி செய்வதும்,

மஹாராஷ்ட்ர தேசத்தில் முக்யமாய் ஸிவாஜியின்கீழ் அந்நாட்டுவீரர்கள் தீரச் செயல்கள் செய்ததும் மலைகளில் வசித்ததினலேயே.

மற்றும், அடர்ந்த மலைகளும் குன்றுகளும் ஒரு தேசத்துச் சரித்திரத்தைப் பெரிதும் தன் வழிச் செலுத்துகின்றன. க்ரீஸ் தேசத்திலிருந்த நாடுகள் மிகச் சிறியவைகள்; அதனலேயே அவை நகர ராஜ்யங்கள் என அழைக்கப்பட்டன. மலைகளிருப்பதால் ஊருக்கு ஊர் செல்வது கஷ்டமாயிற்று. அதனல் தனிப் பழக்கமும், தனித்திருக்க ஆசையும், யாவரும் ஒன்றுகூடி ஒரு கார்யத்தை முடிப்பதை அரிதாக்கின; அப்படி அவர்கள் கூடினும் சீக்ரம் பிரிந்து விடுவர். இது க்ரீஸ் தேசத்தின்மேல் பாரஸீக அரசர்கள் படையெடுத்தபோது நாம் காண்பதாகும். மொகலாய அரசர்கள் தக்ஷிணத்தைக் கைப்பற்றாதது தக்ஷிணத்திற்கும் மத்ய இந்தியாவிற்கும் நடுவிலுள்ள வனங்களும் குன்றுகளுமே. ஒரு தேசமீது படையெடுத்து வந்தவர்கள் ஸமவெளியையும் செழித்த நிலங்களையும் கைக்கொள்ள, முன்னிருந்தோர் தம்முயிரைக் காப்பாற்றக் குன்றுகளையடைந்தனர். இப்பேர்ப் பட்டவர்களின் ஸந்ததியார்களே தோடர்களும், நாகர்களும். ஒரு தேசத்தின் பரப்பிற்கு மலைகள் எல்லைகளாகவு மிருக்கின்றன. (உ-ம். ஹிமயமலை).

இனி யாறுகள் தேசத்தைத் தமது வெள்ளப் பெருக்கில் கொண்டுவரும் சேற்றினலும், எவ்வலாப் பருவங்களிலும் பாயும் நீரினலும் செழிக்கச் செய்கின்றன. கால் வயிறு அன்னம்கிடைக்கக் கஷ்டப்படும் தார்த்தாரியன், இந்தியாவில் இயற்கையினலேயேதன்கார்யம் ஸித்திக்கப் பெற்ருல், பின், அவன் ஆனந்தத்திற் களவுண்டா? பாதைகளேற்படாத காலத்தில் படகுகளினலும் தோணிகளினலும் போக்கு வரவு நடைபெற்று வந்தது. இதனலே நம் தேசத்தில் முக்யபட்டணங்கள் நதி தீரங்களில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன; எகிப்தில் கைரோ, நைல்தீரத்திலும், இங்கிலாந்தில் தெம்ஸ் தீரத்தில்லண்டன்மாநகரும்,ப்ரான்ஸில்பாரிஸ், ஸேன் நதிக்கரையிலு முளது. மற்றும் முற்காலத்திய அரசர்களுக்கு நதி தம் தேசத்தின் எல்லையாகவுமிருந்தது. ப்ரஞ்சு அரசர்கள் தம் தேசத்தை ரைன் நதிக்கரை வரைக்கும் பரவ மிகவும் பாடுபட்டனர். நதிஸமுத்ரத்தோடு ஸங்கமாவதால் வேற்றுதேச வ்யாபாரத்திற்கு மிகவும் உபயோகமாகின்றது. மற்றும் ஸ்நானம் முதலிய கர்மாதிகள் அநுஷ்டித்துவந்த ஹிந்துக்களைப்போன்ற ஜாதியாருக்கு நதிகள் அவச்யமாகின்றன. இது 'ஆறில்லா ஊருக்கழகுபாழ்' என்னும் பழமொழியை விளக்கும்.

முற்கூறியபடி நிலத்தின்வளமையும், ஜனங்களது குணத்தைப் பாதிக்கின்றது. இவைகளெல்லாஞ்சேர்ந்து, ஒரு ஜனஸமூகத்தின் ஜீவியத்தைப் பரிணமிக்கின்றது. தேசத்தின் இயற்கையமைப்பால் மழைபெய்தலும் இல்லாமையும் கூடும். ஆப்பிரிக்கா கண்டத்திலுள்ள ஸஹாராப் பாலைவனத்தில் மழை பெய்வதில்லை; ஆயினும் நடுவிலிருக்கும் அழகிய பசும் புற்றரைகளில் கூடாரமடித்து நிற்கும் ஜாதியாரை ஒன்றுசேர்க்கக்கூடிய தொன்று மில்லை. ஆனல் அவர்களையே மஹம்மது ஒருமதத்தினராக்கினர். குளிர்ந்த துருக்கிஸ்தானத்திலுள்ள வீரர்களைக் கூட்டித் தைமூரும்அவன் ஸந்ததியாரும் உஷ்ணமதிகமான நாடுகளை ஸுலபமாக ஜயித்தனர். ஐரோப்பாவிலும் வடக்கேயுள்ள ஜர்மன் நாட்டார், அலாரிக் முதலியவர்களின் கீழ் இடாலி முதலியவற்றைத் தாக்கினர்.

நல்லதிர்ஷ்டத்தால் வ்யாபாரஞ்செய்யத் தகுந்த இடத்திலுள்ள இங்கிலாந்து, வ்யாபார விருத்திக்கு இன்றியமையாத இரும்புக்கனிகளையும், நிலக்கரிச் சுரங்கங்களையும் அடைந்துளது; விலையுயர்ந்த பொன்னும் வெள்ளியும் நிறைந்த பெரு,மெக்ஸிகோ முதலிய தென் அமெரிக்க நாடுகள், பொன்னசை மிகுந்த ஸ்பானியர்களுக்கு இரையாகி, நிலைகுலைந்தன. ஆனல் இங்கிலாந்தோ பிறர் எதிர்க்காது வாழ்ந்து வந்ததினல் வ்ருத்தியடைந்தது. ஆனல் தேச இயற்கை அமைப்பே ஒரு நாட்டைச் சிறந்ததாக்க முடியாது என்பதைக் காட்டவே ஜர்மனி முன்னுக்கு வந்தது.

ஆஸ்திரேலியாவின் தற்கால நிலைமை இயற்கை அமைப்பினல் தேசசரித்ரம் எவ்வி

தம் மாறுமெனத் தெளிவாக விளக்குகின்றது: ஜாவா முதலிய தீவுகளிலிருக்கும் கறுநிறமுள்ள ஜாதியார்களால் ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட இவ்விடத்திற்கு முதலில் டச்சுக்காரர்களும் பிறகு ஆங்கிலேயர்களுள் டாம்பியரென்னும் மாலுமியும் வந்தனர். பிறகு கொஞ்சகாலத்தில் ஆங்கிலேயர் குடியேறத்தலைப்பட்டனர். சீதோஷ்ணமும், வெள்ளையருக்கு ஒத்திருந்தமையால் ஜனத்தொகையும் அதிகரித்தது. ஸ்வதேசிகளும் வரவரக்குறையவாரம்பித்தனர். போதாக் குறைக்குப் பொன் சுரங்கங்களுமகப்பட, "ஆஸ்ட்ரேலியப் பொன் சுரங்கஜ்வரம்" பரவ ஆரம்பித்தது. புற்றரைகள்செழிப்பாயிருக்கவே,ஆடு மேய்த்தலும் குதிரைவளர்த்தலு முக்யத் தொழில்களாயின : எல்லாம் சேர்ந்து, ஆஸ்ட்ரேலியா, ஆங்கில ராஜ்யங்களில் ஸ்வயாதிபத்யம்பெற்ற நாடுகளி லொன்றாய் விளங்குகிறது; ஆயினும்ஆஸ்ட்ரேலியாவின் நடுப்ரதேசத்திலுள்ள பாலைவனங்களில் ஆங்கிலேயர் குடியேறாதது, சீதோஷ்ண ஸ்திதிஐரோப்பியர்களுக்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லையென்பதை விளக்குகிறது.

ஒரு தேசத்தின் இயற்கையமைப்பு பூமியின் சிருஷ்டிகாலந் தொடங்கி ஒரே மாதிரியாக இருந்ததென்று கூறுவது தவறாகும். பூமியின் மத்தியிலிருக்கும் அக்கினியின் பலத்தாலும், பூகம்பம் முதலியவைகளாலும், பூமியின் சிற்சில பாகங்கள் உயர்ந்தும் மற்றும் சில ப்ரதேசங்கள் தரை மட்டத்திற்குக் கீழும் தாழ்ந்து விடுகின்றன.

உதாரணமாக ஸஹாராப் பாலைவனமானது பல்லாயிர வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு பெரிய கடலின் அடிப்பாகமாயிருந்தது எனக் கூறுவர் பூதத்வ சாஸ்திரிகள். நம் தேசத்திலும் ஹிமயமலைக்கும் விந்தியமலைக்கும் நடுவிலுள்ள ஸிந்து கங்கை ஸமவெளியானது கடலாக விருந்ததாம். ஆனல் மலையிலிருந்து பாறைகள் மழையினாலும் வெயில் முதலியவற்றாலும் பொடியாகி கடலில் விழுந்து ஸமவெளியாக்கின. கங்கை ஸங்கமமாகும் இடத்திலிருந்து மேற்கே வெகுதூரம் வரைக்குமுள்ள நிலமானது ஸுமார் 500-அடி ஆழத்திற்கு நல்லமண்ணு யிருக்கிறதேயொழிய, கற்களாவது பாறைகளாவது இல்லையென்று சொல்லப்படுகிறது.

உலக ஸம்பவங்கள்
How the World moves

இம்மாதம் யுத்த ஸமாசாரம் ஒருவித மந்த நிலையிலிருப்பதாகத்தான் தெரிய வருகிறது. உக்ரமாகப்போர் நடப்பினும், லக்ஷ்யமின்னதெனப் புலப்படாமலே நடந்து வருகிறது.

மேலரங்கத்தில் இந்நான்கு வாரங்களாக வெர்டன்என்னுமிடத்தை தாக்குவதிலேயே ஜர்மானியப்படை உபயோகிக்கப்படுகிறது. கணக்கற்ற வீரர்களை அக்களத்தில் அவர் பலியிட்டது இட்டவண்ணமாகவே யிருக்கின்றனர். அவர் இவ்விடத்தை ஜனச்சேதத்தைக் கவனிக்காது தாக்குவதற்கு முக்ய காரண மெதுவோ? கிழக்கில் யுத்த ஸந்நத்திலில்லாத ருஷ்யரைத்தாக்கி யவர் வரவர முன்போல் பின் வாங்கினல் தமக்குப் பெருமையும், தீர்க்தகார்யமும், பலனுங் கைகூடா தென்ற எண்ண மிருக்கலாம். அல்லது ஒரே மூச்சாக வெர்டன் கோட்டையைப்பிடித்தால் பிரஞ்சுபலம் குறையும் என்றும், அவர் தமது வீரரைத் தற்காலம் யுத்தத்திற்குக்கொண்டுவர நேருமென்றும், பின் வெர்டன்கோட்டையைப்பிடித்ததும் பிரஞ்சு நாட்டுத்தலைநகராகிய பாரிஸ்ஸைத் தகர்த்துவிட்டால் அந்நாடு ஸமாதானத்திற்கு வர நேரலாமென்றும், நினைத்துச் செய்திருக்கலாம். ஆனல் நமது நேசத்துருப்புகள் முன் அனுபவங்களை முன்னிட்டு தமது ஜாக்ரத நிலையைத் தவறாது காப்பாற்றியதால் ஜர்ம

னியின் ஜயம் சாயாமலிருக்கிறது போலும்! லக்ஷக்கணக்கான வீரரைப் பறிகொடுத்தும் இன்னும் ஜர்மனி தனது மனோபீஷ்டத்தைப் பெற்றபாடில்லை.

ஜர்மனிக்குள் ஜனங்கள் உண்மை நிலையை உணர்ந்ததாகத் தெரியவருகிறது. அவர் கண்களில் மண் தூவுதற்காகி ஜர்மானிய ராஜாங்கம் தாம் பல யிடங்களில் ஜெயம் கொண்டதாகப் பிரசுரித்தும், நேசத்துருப்புகளின் நஷ்டத்தைப் பலமடங்காகக்காட்டியும் வருகிறது. ஜர்மனிக்குப் பலவித தொந்தரை: நேசத்துருப்பால் ஜர்மானிய நீர் முற்றுகையிடப் பட்டதனால் அதன் வியாபாரம் முழுதும் வேரோடொழிந்தது; அதன்செல்வமும் பலவிதமாக இறைந்துபோனதை ராஜாங்கத்தார் எவ்வளவு நயமாக வெளிக்காட்டாது மூடினும் ஜனங்கள் உணராமல்போகவில்லை; வீரர்களின் நஷ்டமோ கணக்கிலடங்காது; பண வருவாய்க்கோ வழியேயில்லை. இவை முதலான கஷ்டங்களால் ஜர்மனி கடைசியாக ஒரு மூச்சுப்பிடித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்ற ஆவலோடு வெர்டன் கோட்டையைத் தகர்க்க ஆரம்பித்ததே யாகும். அவ்வாறு அது எண்ணிய வண்ணம் ஆயினும் பிரஞ்சுருப்பிற்கும்,ஜர்மானியத்துருப்பிற் குண்டான நஷ்ட முண்டானலன்றி ஜர்மனி ஒரு பலனையுங் கண்டதாகாது; அவர் காரியம் ஸமுத்திரத்தில் கரைத்த பெருங்காயம்போல் மணமற்று நிற்கும். ஆனால் அவரது லக்ஷ்யமெதுவோ தெரியவில்லை.

கிழக்கரங்கத்தில் என்ன நடக்கிறதென்று நன்றாகத்தெரியவில்லை. இது ஏதோபிரமாத காரியத்திற்கே அறிகுறியாகும். ருஷ்ய சேனை ட்ரெபிஜாண்டை நாடிச் செல்கின்றது. கர்மான்ஷா என்னுமிடத்திலிருந்தும் சேனைகள் பாக்டாட் என்னும்அரண்தலத்தைச் சுற்றிலும் நாடிப் பரவிக்கொண்டிருக்கின்றன. மெஸபொடேமியாவிலும் இங்கிலீஷ் துருப்புகள் நெருங்கிக்கொண்டே யிருக்கின்றன. இஜிப்ட் நாட்டின் கிழக்கிலும் துருக்கர் தமது பொருள் யாவும் தத்தஞ்செய்துவிட்டு வெங்கிட்டனர். துருக்கி சைன்யம் அம்முனையிலிருந்து 150 மைல்தூரம் அப்பாலோடும்படித் துரத்தப்பட்டது.

நடுவரங்கத்திலிருந்து ஜர்மானியர் சேனையை மேலரங்கத்திற்குக்கொண்டுவர முயன்றனர். ஆஸ்ட்ரியர் தனியாக இடலியுடன் இஸ்ஸான்ஸோ மேட்டில் எதிர்க்கின்றனர். பல்கேரியா யுத்த ஸந்நாகத்துடன் தன் கூண்டுள்ளேயே கிடக்கின்றது; ருமேனியா தன்னையெங்கு தாக்குமோ என்று அது இவ்வாறு செய்தது போலும்! ஸலோனிகாவில் அரண் கொண்டு நமது ஸேனை விளங்குவதும் அதற்குத் தலைவலிதான்.

நிற்க, ஜர்மானியப் பெருங்கடற்படையை ஒழுங்குபடுத்தி யதன் தலைவராகியிருந்தவான் டர்பிட்ஜ் என்பவர் தமக்கும் ராஜாங்கத்திற்கும் ஒற்றுக்கொள்ளாமையால்,தமது வேலையை ராஜிநாமாக் கொடுத்து விட்டார். மற்றுக் குழந்தைகள், அபலைகள், போரில் ஸம்பந்தப்படாதவர் ஆகிய இவர்களைக் கொலை செய்தலாகிய ஸப்மெரீன் போரும் பலங்குறையாமல் வேகத்துடனே நடந்து வருகிறது.

***

ஸர் சங்கரன்நாயர் இந்திய கவர்ன்மெண்டின் வித்யா இலாகா தலைமையைவஹித்ததும் வெளியிட்ட பெண்கல்வியைப்பற்றிய ஸர்குலர் கடிதம், ஷை கல்வியானது பெண்களுக்கு வேண்டியவிதமிருக்கவேண்டுமென்றும், ஷை விஷயம் பள்ளிக்கூடத்தலைவர்கள் விருப்பத்திற்கும் இசைய ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், மற்று இந்தியப் பெண்களுடைய நிலைக்கு ஏற்ற விதமும், அவர் பெற்றோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளும்படியான விதமும் படிப்பித்தலே நியாயமென்றும், அவ்வாறு செய்யாவிடில் பெண் கல்வி விருத்திக்கு ஏற்றக்குறையுண்டாகும் என்றும் வெளியிடுகிறது. இவ்வுரைகள் மிக உயர்ந்தன என்று எல்லோராலும் கொண்டாடப்படும் அல்லவா? நமது பட்டணத்தில் பெண்களுக்குப் படிப்பு,அவர்களுடைய பெற்றோர் இஷ்டத்திற்கு மாறாக இங்கிலீஷ் மூலமாகச் சொல்லித்தர வேண்டியதென்று கட்டாயப்படுத்தும் நமது கல்வி யிலாகாத் தலைவர்கள் மேற்சொன்ன மொழிகளிடம் தமது கவனத்தைச் செலுத்திப் படித்து, ஆழ்ந்து, தமது எண்ணத்தை மாற்றுவரன்றோ? இருக்க இருக்க எல்லாம் இசைவாகுமல்லவா?

"ஒன்றுந்தெரியாத இங்கிலீஷ் வைத்யனிடம் மருந்துகொள்வதிலும் நல்ல ஆயுர்வேத வைத்யனிடமாவது, ஹக்கிமிடமாவதுதான் மருந்துகொள்ள நான் ஸம்மதிப்பேன். வியாபாரிகள் கூட்டம்போல் மருத்துவக் கூட்ட வியாபார ஒற்றுமையாக இங்கிலீஷ் வைத்யத்தை அனுஸரிப்பவர் கொண்டாடி, ஆயுர் வைத்யரையும் ஹக்கிம்களையும் முட்டாள்களென்றும் மூடர்கள் என்றும் நிந்திக்கும் ஸ்வபாவத்தினிடம் கடுமையாக நான் பகைபாராட்டுவேன்" என்று விசாலமான பாவமும் படிப்பும் ஞானுனுபவமுமுள்ள பரமவைத்ய சிகாமணியாகிய ஸர் பார்டேல்யூகிஸ் என்பவர் கவர்ன்மென்ட் தரப்பில், கனம் அஸத் ஆலி கான் அவர்கள் இந்தியா கவர்ன்மெண்ட்முன் கொண்டுவந்த "ஆயுர் வேத யூநானிவைத்யங்களைப்புறக்கணியாது கவனித்துக் கவர்ன்மென்டார், அவற்றைச் சீர்குலையாது நல்ல நிலையடையவும் சாஸ்த்ரீயமாக்கவும் தக்க முயற்சிகள் கொள்ள வேண்டும்" என்ற பிரேரபணையை ஆமோதித்தனர். இம்மொழிகளோடு மதராஸ் வைத்யக் கவுன்சிலரது நடவடிக்கையை ஒப்பிட்டால் மலைக்கு மடுவுக்குமுள்ள ஏற்றமுள்ளதல்லவா? இங்கிலீஷ் வைத்யப் பட்டம் அடைந்தவர்கூட, தமது பெயரைத் தாக்கல் செய்துகொள்ளாவிட்டால், அக் கவுன்ஸிலரால் படித்தவராக மதிக்கப்படுவதில்லை. முன் நாம் கூறிய டாக்டர் கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யர் அவர்களை வைத்தியப்பட்டியிலிருந்து விலக்கியதை நீக்கினும், கவர்ன்மெண்டார் முக்கிய விஷயமான "ஒரு இங்கிலீஷ் வைத்யன் ஆரிய வைத்யனுடன் கலந்து வைத்யம் செய்தால் தவறு அல்லவா?" என்ற விஷயத்தைப்பற்றியொன்றும் அபிப்ராயம் வெளியிடவில்லை. மழை விட்டும் தூவானம் விடவில்லையே! என் செய்வது? அளக்கிற நாழி அகவிலை அறியுமா?

***

இந்தியப் போலி வைத்யப் பரீட்சைப் பட்டச் சட்டம் அமுலுக்கு வரும்படி இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது நம்மவர்க்குக் கொஞ்சம் ஆயாஸத்தைத் தருமல்லவா? மசோதா சட்டமாக இந்தியச் சட்டசபை முன் கொண்டுவரப்பட்டபோது அது ஆவச்யகமில்லையென, திடமாகவாதிக்கப்பட்டும், ஸெலெக்ட்கமிட்டியாருடைய அபிப்பிராயத்திற் குட்படுத்தப் பட, அவர் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்தனர். தத்காலம் சில இந்திய கலாசாலை முதலியவைகளால் அளிக்கப்பட்டிருக்கும் பட்டதார்களைத் தண்டிக்கக்கூடாதென்றும், அவர் செய்த பிசகுகளைக் கவர்ன்மெண்ட் உத்தரவின்றித் தண்டிக்கக் கூடாதென்றும், ஷை சட்டத்தின்கீழ் குற்றங்கள், முதல் கிளாஸ் மாஜிஸ்டிரேட்களால் மாத்திரந்தான் விசாரிக்கப்படவேண்டுமென்பனவே அவை. ஷை மசோதா சட்டத்திற்கு மூன்றுதிருத்தங்கள் வேண்டுமென வாதிக்கப்பட்டதாயினும், அவை கவர்ன்மெண்டால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சட்டம் வெளிநாட்டிலிருந்து குடியேறும் பல போலி வைத்யர்களைச் சிறிதும் நாடாது; அவர்கள் என்ன செய்தாலும் கேட்பாரில்லை போலும்! இவ்வேகாதசித் திருடர்களைத் தேரேற்றுவதெந்நாளோ? ஏழை பேச்சு அரண்மனை ஏறுமோ?

***

காலஞ்சென்ற கனம் வி. கிருஷ்ண ஸ்வாமி அய்யர் அவர்களுடைய உருவச்சிலை சென்னை ஸர்வகலா சங்கத்துக் கார்யஸ்தானத்திற்குக் கிழக்கெல்லையில் நாட்டப்பட்டு, நமது கவர்னர் கனம் ஸ்ரீ பென்ட்லண்ட் பிரபு அவர்களால் அது வெளியாக்கப்பட்டது. இவ்வுருவம் அவ்வளவு ஸரியாக ஐயரவருடைய அமைப்பைக் காட்டாவிடினும், உத்தம இந்தியருடைய ஞாபகார்த்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட சிற்ப நிலையிலிரண்டாவதாகும். இதற்கு ரூ. 16,500 பிடித்தது. ஸர்வ கலா ஸங்கத்திலிருந்து ஒவ்வொரு வாலிபனும் பட்டம் பெற்றுவரும்போது கண்டு தானும் அங்நிலையை அடைய உழைக்க மனங்கொள்ளத் தூண்டும்படியாக அவ்வுருவம் அமைக்கப்பட்டது நல்லதேயாகும்! தேச சேவகனுக்கிதைக் காட்டிலும் பெரும் புகழ் வேண்டுமோ? கவிகொண்டார்க்கே கீர்த்தி அதைச் செவிகொள்ளார்க்கே அபகீர்த்தி அன்றோ?

சாஸ்திரமாணாக்கனது உறுதிமொழி

MESSAGE FROM A STUDENT OF SCIENCE

ஸ்ரீ காசி விச்வ வித்யாலய அஸ்திவாரக்கல்லை நட்ட மஹோத்ஸவகாலத்துக் கீழ்வரும் உபந்நியாஸம் ஸ்ரீ ப்ரபுல்ல சந்த்ர ராயர் அவர்களால் செய்யப்பட்டது:—

"பிரஸங்கமேடைமேலிருந்து இம்மாநகரில் பேச எழும்பொழுது,.வெளியிட முடியாத கிளர்ச்சியால் என் மனம் நிறைந்து ததும்புகின்றதென்று ஸாதாரண ஹிந்து ஒவ்வொருவனும் வெளியிடுவதுபோல் யானும் விஞ்ஞாபனம் செய்கிறேன்.

பனாரஸ், காசி அல்லது வாராணஸி என வழங்கப்படும் இம்மாநகரம் சரித்தரித்துளடங்காத பண்டைநாள்முதல் ஓங்கி வளரும் நாகரிகத்தைத் தொட்டிலிட்டுத் தவழ்ந்து விளையாட வளர்த்த பெருமைவாய்ந்த புராதன வாசனை கமழ்ந்து தெய்விகம் பெற்ற நகரம். ரோமாபுரி, ஆதன்ஸ் என்னும் மேனாட்டு நகரங்கள் தலையெடுத்துலாவுவதற்கு முன்னரே, இந்நகரம், இந்திய பாவம், படிப்பு, நாகரிகம் இவற்றின் உறையுளாயும், பொதிந்த நிதியாயும் விளங்கி, இன்றும் தனக்கு நிகரில்லையென ஓங்கி வரும் இலக்கியங்களையும் தத்வ சாஸ்திரங்களையும் விருத்திசெய்து பரப்பி வந்த நகரம்.

இத்தெய்விக நகரத்தைப் பூகம்ப மெதுவுங்கிட்ட முடியாதென்ற திட நம்பிக்கை ஒவ்வொரு ஹிந்துவின் மனத்திலும் ஊன்றியிருக்கிறது; கற்பரிட்சை செய்பவரும், பூ சலன ஆராய்ச்சி செய்யும் பெரியோர்களும் அந்நம்பிக்கைக் கேதேனுமாதார மிருக்கிறதா என்று பரிசீலனஞ் செய்யட்டும். ஆனால் நமக்கோர் படிப்பினையை உருவகமாய் அந்நம்பிக்கை ஊட்டுகிறது. ஒரு ராஜ வம்சத்தின் பின் வேறு ராஜவம்சங்கள் வந்திருக்கின்றன; அரசாட்சி மாறுபாடுகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்க் குவிந்திருக்கின்றன; பலமும் வீரமு நிறைந்த அந்யவீரர் ஒருவர் பின் ஒருவராய் வெற்றியுடன் கவர்ந்தும் ஒழிந்து மிருக்கின்றனர்;—ஆனால் இவ்வாராணஸி அவற்றையெல்லாம் சிறிதும் கவனிக்கவில்லை; அக்கிளர்ச்சிகளைக் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கவும் மனங்கொள்ளவில்லை; அவையெல்லாம் தன்னைப்பற்றிய விஷயங்களன்றென அசைவற்றே யிருந்தது, கவிக்கூற்றிற் கிசையவது,

> சேனையின் சேனையாய்ச் சென்றொழி கூழிஇ
> மானவ வரசரை மதியாது பாத்துறீஇ
> வெறுத்துக் காண்டும் குறைபடா மாண்பிற்
> தவம்பெரு ஞான புவனத் தொளித்து

விளங்கியது. மூவாயிரம் வருஷங்களிற்கு முன் நடந்தவிதமே இங்கின்றும், பிழைப்புச் சிறிதும் தடைபெறாது லேசாகவே நடந்து வருகிறது. ஆமாம்; ஹிந்துஜாதியின் அழிவிலா நிலைமை, நிழ் நாட்டாரது சலனமற்ற தன்மை இவற்றின் உண்மையை உயிருடன் விளக்கும் ஞாபகக்குறிபோல் இவ்வழிவற்ற நகரம், கரதலா மலகம் போல், காட்டுகிறது. இராஜாங்கத் தொந்தரைகள், வேறுபாடுகள், கிளர்ச்சிகள், இந்நகரத்திற்குச் சிறிதும் வடு உண்டாக்கவே யில்லை.

சாஸ்திரத்தைக் கற்கும் மாணவனுக்கோ,இக்காசி நகரம், ரணவைத்ய சிகிச்சையின் ஆரம்பம் ஏற்பாடு இவைகளின் பிறப்பிடமென மனக்கிளர்ச்சியும்அன்பு மேற்படும். இரண வைத்யமாகிய சல்யதந்த்ரத்தை உலகிற் கருளுமாறு, தந்வந்திரிதேவதைகள், சுச்ருதருடைய ஆசாரியராக விளங்கிய காசிநகரத்து அரசராகிய திவதாசராக அவதரித்தனரென ஸ்தல புராணங் கூறுகின்றது. இவ்வாறு சொல்வதை அப்படியே நம்பவேண்டியதில்லை. ஆனால் இதிலிருந்து ஒன்று வெளிப்படையாகத் தோன்றும்; அதாவது சுச்ருத தந்திரத்தின் ஜன்மஸ்தானமாகஇக்காசிக்குப் பெரும் கௌரவமளிப்பதே; 'இந்திய ரஸாயனசாஸ்திரம்' என்னும் எனது புத்தகத்தில் காளிக்காரம் (Caustic Alkali) என்னும் உப்பைச் செய்முறையைப்பற்றிஎழுதும்போதுஅந்தச்சுச்ருதத்திலிருந்து "க்ஷாரபாகவிதி" என்னுமதிகாரத்தை முழுது மப்படியே தோற்றுவிக்கும்படி யாகவேண்டியதாயிற்று. அடி முறையை விரித்துரைத்து முடிவில் இம்முறை இக்காலத்திய ரஸாயன விஷயக் கிரந்தங்களில் அப்படியே சேர்த்து வெளியிடும்படியாக அவ்வளவு ஸரியாகவும் சாஸ்த்ரீயமாகவும் இருக்கின்றதென்று சொல்லி நான் முடித்தேன். என் புத்தகத்தை விமர்சனஞ் செய்யும்பொழுது, அடிவிஷயத்தைப்பற்றிச் சர்ச்சிக்கும்போது, அப்போதிய ரஸாயன சாஸ்திரிகளில் மிக உயர்ந்தவரும், ரஸாயனத்தைப்பற்றிய கணக்கற்ற கிரந்த ரத்னங்களின் நூலாசிரியருமான, காலஞ்சென்ற பர்திலா என்பவர் சுச்ருதமெழுதிய காலத்து அவ்வளவு ஸரியானதும் சாஸ்த்ரீயமானதுமான க்ஷாரபாகவிதி தெரிந்திருக்க முடியாதென்றும், அது போர்த்துகேசியர் மூலமாக 15-ம் நூற்றாண்டில் இந்தியர்கள் ஐரோப்பியர்களிடமிருந்து கற்றிருக்கலாகும் என்றும் தனுக்காக வெளியிட்டனர். இது ஒரு வேளை, நமது சுச்ருதத்தின் பெருமையை கேர்பட உரையாது, உரைத்த பெரும்புகழாகும். ஏனென்றால், முற்காலத்து, நமது இந்திய நாட்டில் கொடுங்காயங்களைக் காளிக்காரத்தால் சுடுவது ஸாதாரணமாக ஏற்பட்ட வழக்கமென்று இப்பொழுது தீர்மானமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பிரக்ருதத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட விச்வ வித்யாலயத்தோடு, நெடுநாளாகப் புகழ்பெற்ற இவ்வாராணஸிக்கும் வைத்திய சாஸ்திரத்திற்கும் ஏற்பட்ட ஸம்பந்தம், இன்றும் குலாவி நிலைபெறுமென நம்புகிறேன். இக்காலத்து நமது காசிராஜாவாகிய இராமநகரத்து அரசர் மருத்துவ சாஸ்திரத்தைக் கவனித்துப் போஷணை செய்யும் பெரும் வள்ளலாக விளங்குவரென நம்புகிறேன். (தொடரும்.)

சிறுவர், ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S AND LADIES' PAGES

மாதவிகங்கணம்

அத்யாயம் 9

(306-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

அக்பர் : அபுல்பாஸலும் படோனியும்

"நான் இல்லை என்று சொல்லவரவில்லை. அப்படி ஸைந்ய பலத்தால் ஆளப்படும் ராஜ்யம் இரண்டொரு தலைமுறைக்குள் சின்னபின்னமாய்விடும். நமது ராஜ்யத்து ரதகஜதுரகபதாதிகள் அனைவரும் நல்ல தைர்யசாலிகள்தான். போர்முகத்து ஒருபோதும் புறங்காட்டாத சூரர்கள்தான். நமது கோட்டை கொத்தளங்கள் ஸாமாந்யமானவையல்ல. அவைகளின்மீது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பிரங்கிகள் நல்ல உரமுடையவை. இவ்வளவு இருந்தும் என்னபலன்? அதோ விறகு வெட்டி ஒருவன், காலையில் ஆக்ரா தெருக்களில் விற்று நாளைய ஜீவனத்துக்குப் போதுமான பணம் ஸம்பாதிக்கலாமென்றெண்ணிக் கழுத்து நிமிர்ந்துபோகும்படிக் கட்டைச்சுமையைச் சுமந்து செல்லுகிறானே பார்த்திரா? கந்தைத் துணிகட்டி மஹா தரித்ரனாயிருக்கும் அவனையெதிர்க்க நமது ராஜ்யத்து ஸைந்யங்களெல்லாவற்றையும் ஒன்றுசேர்த்தாலும் போதாது. அவன் ஸந்தோஷமுற்றிருந்தால் ராஜ்யம் நிலைக்கும். அவன் ஒப்பி நாம் அரசாட்சி செய்கிறோம். அவன் அத்ருப்தியடைந்தால்நாமும் நமது ராஜ்யமும் அடியோடு நாசமுறுவோம். அவன்மனம் கோணினால் நாம் அதிகநேரம் ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருக்கமாட்டோம். நண்பரே! எனக்கு உலகசரித்திரம் அதிகமாய்த் தெரியாது. ஆனால் நான் இந்த ஐம்பது வருஷகாலத்துக்குள் எத்தனையோ நாடுகளையும் நானாவிதமான மனிதர்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். எந்நாட்டில் அரசன் குடிகளுக்கு வருத்தத்தையும் அத்ருப்தியையும் உண்டாக்குகிறானோ, அந்நாடு அதிக நாள் விளங்கியிருப்பதில்லை. குடியுயரக் கோனுயரும், குடி இளைத்தால் கோனும் இளைக்கும். எனது ராஜ்யத்தில் காபூல் முதல் வங்காளம் வரைக்கும் உள்ள ப்ரஜைகள் யாவரும் த்ருப்தியடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்மீது எவ்வளவோ அன்பாயிருக்கிறார்கள். என் அரசாட்சி ஸர்வஜன ஸம்மதமானது. எனது புத்ரபௌத்ரர்கள் யாராவது என்னையும் எனது ப்ரஜைகளையும் பிரித்துவைக்கக் கங்கணங்கட்டி உழைக்கட்டும்; அவர்களுக்கு ஐம்பது வருஷகாலம் தருகிறேன். ஏதோ, அவர்கள் எண்ணம் நிறைவேறுகிறதா பார்ப்போம்' என்று முடித்தார் அக்பர்.

அத்யாயம் 10

மந்த்ராலோசனை மண்டபம்

நரேந்த்ரன் சக்ரவர்த்தியவர்கள் கடைசியாய்க்கூறிய வார்த்தைகளை மறக்கவில்லை. அவற்றைத் தனக்கோர் எச்சரிக்கையாகக் கொண்டான். இனி ஆக்ராவில் தங்கியிருந்தால் தலைபோய்விடுமென்று அவன் எண்ணினான். ஸாலிம் இளவரசர் தம்முடன் ஒரு ஸ்திரீயைக் கோட்டைக்குள் அழைத்து வந்ததாகவும், ஜனானாவில் ஒரு பேடிக்கு நல்ல உதை விழுந்ததாகவும், ஒரு தார்த்தரி அடிமைப்பெண் ஜனானாவிலிருந்து ஓடிப்போய் விட்டதாகவும் வதந்தி உண்டாய் விட்டது. ஸாலிமுடன் வந்த ஸ்த்ரீ எப்படி தப்பித்துக் கொண்டு போனாள் என்பது ஒருவருக்கும் விளங்கவில்லை. ஆனால் யாவரும் ஜெலிகாவின்மீது ஸந்தேஹங் கொண்டனர். அவள்தான் ஒற்றனை உள்ளே அழைத்து வந்தவள், முஸ்ரூரைப் பலமாய்க் காயப்படுத்தியவளும் அவள்தான். அந்த ஒற்றன் நமது நரேந்த்ரனே. இந்த விஷயங்கள் சக்ரவர்த்தியவர்களுக்குக்கூடத் தெரியாது. ஆனால் நரேந்த்ரன் அரண்மனையை விட்டுச்சென்ற தினம்தான் ஜெலிகாவும் ஓடிப்போய் விட்டாள் என்ற ஸமாசாரம் எங்கும் ப்ரஸித்தமாயிருந்தது. அரண்மனை பேடிகளெல்லோரும்ஒன்றுசேர்ந்து எப்படியாவது இந்த விஷயத்தின் உண்மையைக் கண்டறிய வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக் கொண்டனர். அவர்கள் அந்தரங்கமாய் எவ்வளவோ விசாரணைகளெல்லாம் செய்தனர். நாலா பக்கமும் வலையை வீசிவைத்

தனர். வேட்டை நாய்களைப்போல் மோப்பம் பிடிக்கத் தலைப்பட்டனர்.

நரேந்த்ரனுடைய ஸேவகர்கள் முன்னே போய்க் காத்திருந்தனர். அவனும் தன்ப்ராணனைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளு நிமித்தம் ஆக்ராவைவிட்டுத் தக்ஷணமே செல்லவேண்டியிருந்தது. ஆனால் தன் ப்ராணனைப் பெரிதாக நினைத்து வார்த்தை தட்டுவானா? குறித்த நாள் அன்றைய இரவு ஸரியாய் நிசிவேளைக்கு அவன் கோட்டையின் வெளிப்புறத்தில் காத்திருந்தான். நகரகானுவினின்று அர்த்த ராத்திரி மணி கேட்டது. தான் நாடிய ஸ்த்ரீயைக் காணோம். தூரத்தில், தலை நரைத்து, கூன் வளைத்து தடியூன்றி ஒரு கிழவன் முதுகில் ஒரு விறகுச் சுமையைத் தூக்கிக்கொண்டு, தள்ளாடித் தள்ளாடிப் பெருமூச்சுவிட்டு வந்துகொண்டிருந்தான். வந்தவன் திடீரென்று கோட்டை வாயிலண்டை நின்றான். அங்கிருந்த காவலாளிகள் அவனைக் காலாலுதைத்துத் தள்ளினர். கிழவன் இரண்டு கரணங்கள் போட்டுக்கொண்டு தூரப்போய்விழுந்தான். விறகு சுமை அவிழ்ந்து கீழே விழுந்துவிட்டது. மெள்ள ஸமாளித்துக்கொண்டு இது தலைவிதியென்று முணுமுணுத்துக்கொண்டே எழுந்து அவ்வயோதிகன் அப்புறம் போய்விட்டான். அவன் வரும் வழியில் நரேந்த்ரன் நின்றிருந்தான். அருகில் வந்தவுடன் நரேந்த்ரனுடைய செவிகளில் 'வா' என்றொரு ஹீனத்வனி விழுந்தது.

நரேந்த்ரன் திடுக்கிட்டான் குரல் இதற்கு முன் கேட்டிருக்கும் குரலாயிருந்தது. திரும்பிப் பார்த்தான்; அந்த வேஷதாரியின் கண்கள் தென்பட்டன. ஆள் இன்னாரென அறிந்துகொண்டான். விறகுவெட்டி தன் வழியே போய்க்கொண்டிருந்தான். நரேந்த்ரனும் ஏதோ யோசனையின்றிக் குதிரை போகும் வழியேபோகிறவன்போல் விறகுவெட்டி பின் சென்றான்.

கோட்டை வாயிலுக்கு ஒரு மைல் தூரத்தில் ஒரு பெரிய வனம் இருந்தது. விறகுவெட்டி மரங்களுக்கிடையில் மறைந்து விட்டான். அவ்விடம் அதிக இருட்டாயிருந்தபோதிலும் நரேந்த்ரன் விறகு வெட்டியைப் பின்பற்றி வேகமாய்ச் சென்றான்.

உடனே ஜெலிகா தன் வேஷத்தைக் களைந்துவிட்டு, "நரேந்த்ரா, நீ உன் வாக்குத் தவறாமல் நடந்தனை. முதல் நாள் உன் கண்களின் ஒளியைப் பார்க்கும்போதே நீ நிஜஸ்தன், வாக்குத்தவறாதவன் என எனக்குத் தோன்றியது. இன்றையதினம் அரண்மனைப்பேடிகள் வேட்டை நாய்கள்போல் நம்மைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். பகவான்தான் இருக்கிறார் நம்மை இன்றைக்குரக்ஷிக்க. எப்படியாவது நாம் அவர்கள் கையில் அகப்படாமல் போய் விடவேண்டும்.

நான் யுத்தகளத்தில்எப்பேர்ப்பட்ட சூரர்களையெல்லாம் பார்த்திருக்கிறேன். இவர்களைக்கண்டும் பயந்துவிடுவேனா! தவிர, சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய தூதன் நான். என்னைத்தொட இந்த அற்பங்கள் துணியுமா?

"போர்விரா, நீ ஒன்றும் அறியாத சிறுவன். இந்த அற்ப நாய்களின் சேஷ்டை இப்படிப்பட்டதென்பது உனக்குத் தெரியாது. சக்ரவர்த்தியார் மகனாயிருந்தாலும் அவர்கள் விடமாட்டார்கள்".

"ஜெலிகா நீ யாரைக் கண்டு இவ்வாறு நடுங்குகிறாய்? அந்தக் கொடிய ம்ருகமாகிய முஸ்ரூருக்கா இப்படி பயப்படுகிறாய்?"

"முஸ்ரூரைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. அவரை நன்றாய்ப் படுக்க வைத்து வந்துவிட்டேன். அவர் இன்னும் கொஞ்சகாலம் படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்க மாட்டார். ஆனால் மற்ற பேடிகளெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து இரவு பகலாக இவ்விஷயத்தில் உழைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நம்மைப் பற்றி எல்லா விஷயமும் தெரிந்திருக்கிறது. ஒருவேளை நாமிருக்குமிடங்கூட அவர்களுக்குத் தெரியுமோ, என்னமோ?"

"நாய்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் குலைத்துக் கொண்டிருக்கட்டும். அருணோதயத்துக்குள் நரேந்த்ரன் தனது ஆட்களைச் சேர்ந்துவிடுவான்."

"ஆம் அதுவரைக்கும் உயிருடனிருந்தால் —நில்! நில்!"

ஓர் ஊதல் சப்தம் வனமுழுவதும் ஒலித்தது. போர் வீரனாகிய நரேந்த்ரனுக்கே ஒரு தரம் உடல் நடுங்கிற்று. அவன் ஜெலிகாவுக்கு அருகே வந்து தன் இடது கையால் கெட்டியாய்ச்சேர்த்து அணைத்துக்கொண்டு

வலது கையால் கத்தியை யெடுத்தான். மறுபடியும் அந்த ஊதல் கேட்டது. மரங்களுக்கிடையில் இரண்டொரு மானிடரூபங்கள் தென்பட்டன. அவ்வுருவங்கள் புதர் புதராய்க் குனிந்து குனிந்து எழுந்திருந்தன. நரேந்த்ரனும் ஜெலிகாவும் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் மறைவிலிருந்தார்கள். சில நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் மறுபடியும் நிச்சப்தமாயிருந்தது.

ஜெலிகா இப்போதுதான் மூச்சுவிட்டாள். "அரண்மனைவாயிலிருந்து உன்னையவர்கள் பின்தொடர்ந்து வருகின்றனர். நீ வனத்துக்குள் நுழைந்தது அவர்களுக்குத் தெரியும். இன்னும் அவர்கள் உன்னை விட்டபாடில்லை. அவர்களுடைய பேச்சு ஒன்றிரண்டு என் காதில் விழுந்தது. இன்னும் பலர் இவ்வனத்தில் வந்து தேடுவார்கள். நீ இனியொரு க்ஷணம் இங்கு தாமதித்திருக்கக் கூடாது. துரிதப்படவேண்டும்."

"ஜெலிகா! அவர்கள் என்னை ஏன் தொடர்ந்துவரவேண்டும்? அதுவும் என்னைப்பிடிக்க இரவில் ஏன் அவர்கள் கஷ்டப்படவேண்டும்? நான் ராஜ ஸபைக்குப் போயிருந்தேன், மத்யானமெல்லாம் நகரத்திலிருந்தேன், நகர முழுவதும் சுற்றிக்கொண்டிருந்தேன். அப்போது என்னைப் பிடித்திருக்கலாமே. இவ்வளவு ஶ்ரமமேன்?"

"நீ அறியாதவன் என்று நான் சொல்லுவதற்கென்ன? உனது வார்த்தைக்கென்ன? பட்டப்பகலில் ஆக்ரா வீதியில் அவர்கள் சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய உத்யோகஸ்தனை எதிர்ப்பார்களா? இங்கே இந்த அந்தகாரத்தில் எதுசெய்தாலும் கேட்பாரில்லை. இங்கே உன்னைக்கொன்று புதைத்துவிட்டால் யாருக்குத் தெரியப்போகிறது ஸமாசாரம்? ஸரி, வீண்காலக்ஷேபமேன், உனது வீரர்களெங்கே?"

"நாற்பது மைலுக்கப்பால்."

"இன்றிரவு நாற்பதுமைல் எப்படிப்போக முடியும்."

"வண்டிக்கார ஸம்புநாத் லாயத்தில், எனது குதிரை தயாராயிருக்கிறது."

"ஸரி, நல்ல ஏற்பாடுதான். ஸம்புநாத் அருகில்தான் இருக்கிறான். உனது கூடாரத்துக்கு வழிதெரியுமா உனக்கு?"

"ஆக்ரா தெருக்கள் எவ்வளவு நிருடியாய்த்தெரியுமோ அவ்வளவு நிருடியாய்த் தெரியும்."

"ஸரி, புறப்பட்டுப்போ, நாம் அப்புறம் ஸந்திக்கலாம்."

"ஜெலிகா, நான் போனால் உன் கதி என்ன?"

"நான் எத்தனையோ அபாயங்களுக்கெல்லாம் உட்பட்டிருக்கிறேன், இது எனக்கு ஒரு லக்ஷ்யமில்லை. தார்த்தரிப் பெண்ணைப் பிடித்துச்சிறை செய்யக்கூடியவர்கள் இந்த ஹிந்துஸ்தானத்தில் எவருங் கிடையாது. என்னைப்பற்றி நீ கவலைப்படவேண்டாம். எனக்குத் தப்பித்துக்கொள்ள வழி தெரியும்."

"இடிமேல் இடி இடித்தாலும் நான் உன்னை இங்கே தனியாய் விட்டு ஒரு அடி எடுத்து வைக்கமாட்டேன். இது நிச்சயம்."

"நான் இதற்குள் சாகமாட்டேன், இன்னும் இவ்வுலகத்தில் எனக்கு எவ்வளவோ கார்யமெல்லாம் இருக்கிறது. இப்போது இந்த அபாயத்தினின்றும் தப்பித்துக்கொண்டு மறுபடியும் உன்னை ஸந்திக்க எனக்கு வழி தெரியும், நீ உன் ஸமாசாரத்தைப் பார்த்துக்கொள். எனக்காகக் கவலைப்படவேண்டாம். நாழியாகிறது புறப்படு. சற்று நேரத்துக்குள் அந்தப் பிசாசுகள் வந்துவிடும்."

"ஜெலிகா, நீ என்னதான்சொல், உன்னை இவ்விடத்தில் விட்டு விட்டு நான்போகமாட்டேன். உன்னைப் பத்ரமான இடத்துக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தபிறகுதான் செல்வேன். பெண்ணே, சில தினங்களுக்கு முன்னர் நீ என் உயிரைக் காப்பாற்றினாய். இன்றையதினம் நான் உன்னைக்காப்பாற்றி விட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பேன்."

"நரேந்த்ரா, எவ்வளவு வசீகரமாகப்பேசுகிறாய் நீ? ஆனால் தார்த்தரிப்பெண் இதற்கெல்லாம் இசைந்துவிடமாட்டாள். போர் வீரா, வீண் வார்த்தை வேண்டாம். நீ உன் வழியே செல், நான் உன்னை வந்து பார்க்கிறேன் ஒரு நாள்."

"பெண்ணே, அவர்கள் நாடுவது என்னுயிரையன்று; உன்னைப் பிடித்துக் கொல்ல வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய உத்தே

சம். தார்த்தரிப்பெண் ஒருத்தி அரண்மனைக் காவலர்களைப் பலமாய்க்குத்திக் காயம் செய்துவிட்டு ஓடிப்போய்விட்டதாக அரண்மனையெல்லாம் ப்ரஸ்தாபம். முஸ்லீமும் அவனுடைய பரிவாரங்களும் உன்னை லேசில் விடமாட்டார்கள். உன்னை அவர்கள் பிடித்துக் கட்டியுருட்டிக்கொண்டுபோகவும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக உன்னைச்சித்ரஹிம்ஸை செய்துகொல்லவும் நான் ஸம்மதிப்பேனு? உன்னை அவர்களுடையகையில் காட்டிக்கொடுத்ததுபோல் நான் விட்டுவிட்டுப் போவேனு? இவ்வித த்ரோஹம் நான் உனக்குப் புரிய உடன்படுவேனென்று நீ எவ்வாறு எண்ணினுய்?"

நரேந்த்ரனது மொழிகளைக்கேட்டு ஜெலிகா நடுங்கினுள். ஆனல் அதைக் காண்பித்துக்கொள்ளாமல் வெளிக்குச் சிரித்துக்கொண்டே, "நண்பனே, உனக்கு அந்தப்புர ரஹஸ்யங்களெல்லாம் நன்ருய்த்தெரிந்துவிட்டது. என்னை உன்னுடன் அழைத்துச் செல்வதால் உனக்கு அது அபாயம் அன்ரு? போ, போ உன்வழியே; நாம் மறுபடியும் ஒருகாலம் ஸந்திப்போம்."

"ஜெலிகா உனக்கு வர இஷ்டமில்லாவிட்டால் இங்கேயே இரு. நானும் உன் பக்கமிருந்து என் உயிருள்ளமட்டும் ஒரு கைபார்த்து விடுகிறேன்" என்ருன் நரேந்த்ரன்.

நரேந்த்ரனது தீரமான குரலைக்கண்டு ஜெலிகாவின் எண்ணங்கள் மாறின. "நீ இன்னும் உலகத்தை அறியாதவன்; தைர்யத்துக்கு மாத்ரம் குறைவில்லை. என்ன சொன்னுலும் ஒரேபிடி பிடிக்கிருய், அடிமைப் பெண்ணின் நிமித்தம் தமது ப்ராணனைவிடத் துணிபவர்கள் வெகு சிலரே. நீயே நான் இத்தனை நாள் தேடியலைந்த ஆண்மகன்."

சந்தடியின்றி இருவரும் வனத்தினின்று வண்டிக்காரன் குடிசைக்குச் சென்றனர். குதிரை, சேணம் ஸவாரியுடன் ஸித்தமாயிருந்தது. நரேந்த்ரன் ஒரே குதியாய்க் குதித்துக் குதிரை மேலேறினுன். ஜெலிகாவும் அவனுக்குப் பின்னல் உட்கார்ந்து கொண்டாள். நரேந்த்ரன் ஒரு தோல்வாரைப் போட்டு அவளைக் கெட்டியாய்த் தன்னுடன் கட்டிக்கொண்டான். மறுபேச்சின்றி இருவரும் ஆக்ரா எல்லையைத் தாண்டிவிட்டனர்.

வயல் புறஞ்சென்றவுடன் நரேந்த்ரன் குதிரையை வேகமாய்த் துரத்தினுன். சப்தம் அடங்கி நித்திரையிலிருக்கும் பல க்ராமங்களைக் கடந்து சென்றனர். ரஸ்தாவழியைவிட்டுக் கொடி வழியெல்லாம் சென்றனர். எதிரே தீபவெளிச்சம் தெரிந்ததால் அதன் பக்கம் போகாமல் சுற்றுவழியாய்ப் போயினர். சந்திரோதயமாக இரண்டுமணி நேரமிருந்தது. அதற்குள் அபாயகரமான பாதிவழி கடந்தாய்விடும்.

குதிரைமேலேறி உட்கார்ந்தது முதற்கொண்டு இது பர்யந்தம் ஒருவருக்கொருவர் ஒரு வார்த்தைகூடக் கிடையாது. ஜெலிகாவுக்குத் தைர்யம் சொல்லக்கூட நரேந்த்ரன் அவள் பக்கம் திரும்பிப் பார்க்கவில்லை. மீன் குட்டிக்கு நீச்சல் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமா? நரேந்த்ரனுடைய இடுப்பைத் தனது இடது கையால் இறுகக் கட்டிக்கொண்டு தனது வலது கையைத் தன் கட்டாரிமீது ஸித்தமாய் வைத்திருந்தாள். புறப்பட்டது முதற்கொண்டு தனது நுட்பமான விழிகளால் எதிரிலிருக்கும் அந்தகாரத்தை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தாள். அவளுடைய கேசம் அவிழ்ந்து காற்றில் அலைந்துகொண்டிருந்தது. மார்பும் படபடவென்று அடித்த வண்ணமாயிருந்தது. தன்னுடனிருப்பது ஸ்த்ரீஜாதியென்பதைக் கவனிக்காமல் நல்ல நிசியில் குதிரையை வாயுவேகமாய்த் துரத்திப் போகும் மனிதனுடன் செல்ல எத்தனை ஸ்த்ரீகள் துணிந்து முன்வருவார்கள்? அல்லது கட்டாரி கைப்பிடித்திருக்கும் ஜெலிகாவைப்போன்ற பெண்ணுடன் அந்த ஸமயத்தில் காதல் பேச்சுப் பேச எவனுவது துணிந்திருப்பானு?

வெகு தூரம் வந்து விட்டனர். வழியில் க்ராமங்கள் மார்க்கமாய்ச் செல்லும்போது அர்த்த ராத்ரியில் தனியாய்ச் செல்லும் நமது ப்ரயாணிகளைப்பார்த்துச் சில நாய்கள் குலைத்தன. ஓரிடத்தில் சாலையோரத்துத் தர்ம ஸத்ரத்தில் ஒரு நெருப்பைச் சுற்றிச் சில ஈட்டிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஜெலிகா

343

தனது நுட்பமான விழிகளால் தூரத்திலிருந்தே அவற்றைக் கண்ணுற்றனள். அவ்விடத்தில் சில போர்வீரர்கள் படுத்திருக்கிறார்களென நிச்சயித்து நரேந்த்ரனைப் பின்னும் இறுகக் கட்டிக்கொண்டாள். நரேந்த்ரன், விஷயத்தை அறிந்துகொண்டான். சாலையைவிட்டிறங்கி அரைமைல் சுற்றித் தர்ம ஸத்ரத்துக்கப்பால் சாலையை வந்து பிடித்தான். அப்போர்வீரர்கள் தங்களுடைய சத்ருக்களால் அனுப்பப்பட்டவர்களா, அல்லது ஆக்ராவுக்கு கஜானாப்பணத்தைக் கொண்டுவரும் காவலாளிகளா என்னும் விஷயம் நமது நரேந்த்ரனுக்காவது ஜெலிகாவுக்காவது தெரியாது.

பாதி வழியாய்விட்டது. இருபது மைல் தூரம் வந்து விட்டார்கள். குதிரையை ஒரு மரத்தில் கட்டிவிட்டு ஜெலிகாவைக் கீழே இறக்கினான். "உன் தைர்யம் என்ன தைர்யம்! ஜெலிகா, உடம்பு களைப்பாயிருக்கிறதா? இனி நமக்கு அவ்வளவு பயமில்லையெனத் தோன்றுகிறது" என்றான் நரேந்த்ரன்.

"பயமில்லையென்று எப்படி சொல்லிவிடலாம். பேடிகளுடைய ஸமாசாரம் உனக்குத் தெரியாது."

"ஜெலிகா, ஆக்ராவை விட்டு, நாம் இருபது மைல் வந்துவிட்டோம். இவ்விடத்தில் குதிரை மாற்றவேண்டும்."

"இருபது மைல் வந்துவிட்டாலென்ன? இருநூறு மைலாயிருந்தாலும் அவர்கள் விடமாட்டார்கள். இந்தக் குதிரை மாற்றுமிடம் அவர்களுக்குத் தெரியாதா, உனக்கு மாத்ரந்தான் தெரியுமா?"

"சிறையிலிருந்து வந்தவன் விலங்குகளின் ஞாபகமாகவே இருப்பதுபோல் நீ இருக்கிறாய். எங்கு பார்த்தாலும் உனக்கு ஆக்ராஜனனவாகவேதோன்றுகிறது. அதோ நமது குதிரை கனைக்கிறது. என் குதிரைதான் அது, எனக்கு அதன் கனைப்பு நன்றாய்த் தெரியும். சந்திரோதயமாய்விட்டது. இரண்டு மணி நேரத்துக்குள் நாம் நம்மிடம் போய்ச் சேர்ந்துவிடலாம்.'

குதிரை கட்டியிருந்த மரத்தண்டை வந்தவுடன் ஜெலிகா நரேந்த்ரனைப் பார்த்து "உன்குதிரையைப் பார். நிற்க முடியவில்லை, தள்ளாடுகிறது."

கிட்ட நெருங்கிப் பார்த்தார்கள். பின்னங்கால்களில் இரண்டு பெருத்த கத்திக் காயங்கள். குதிரை நிற்குமிடத்தில் ரத்தம் தேங்கியிருந்தது.

நரேந்த்ரன் பீதியடைந்து "இதென்ன ஸமாசாரம்?" என்றான். "என்ன ஸமாசாரம்? குருடனுக்குக்கூடத் தெரியுமே. நீ போகிற இடம் அவர்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டது. உனது குதிரையைப் பின் தொடர்ந்து கால்களை உடைத்துவிட்டனர். இதுதான் ஸமாசாரம். நமது சத்ருக்கள் சுற்றுப்பக்கத்தில் ஒளிந்துகொண்டிருக்கின்றனர்."

"அந்த அற்ப நாய்கள் எங்கே ஒளிந்துகொண்டிருக்கின்றனர்.?"

"இங்கே இருக்கமாட்டார்கள்; இதுவெட்டவெளியான இடம். அதோ அந்தப் புதர்களில் ஒளிந்துகொண்டிருப்பார்கள். வேறெங்கும் இடமில்லை."

"அவர்களை என்ன செய்கிறேன் பார்? இந்தக் கத்தியால் கண்டங் கண்டமாய் வெட்டியெறிகிறேன். எத்தனை நாழிதான் நம் கையில் அகப்படாமல் ஒளித்துக்கொண்டிருக்கப்போகிறார்கள்?"

"ஆத்ரப்படாதே. நீ சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய தூதன், ஞாபகமிருக்கட்டும். இந்த இருளில் நம்மை அவர்கள் இன்னும் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். காலொடிந்த குதிரையைக் கவனிக்க நேரமில்லை. அது இறக்க வேண்டியதுதான். நாம் அவர்களுக்குத்தெரியாமல் இந்த இடத்தைவிட்டுச் சென்றுவிடவேண்டும். இன்னும் இருபது மைலிருக்கிறது. நிசிக்குள் போய்விடலாம்."

முதல் குதிரையைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு நரேந்த்ரன் வேண்டாவெறுப்பாய் நடந்து சென்றான். நொண்டிக் குதிரையை விட்டுப்பிரிய அவனுக்குச் சிறிதேனும் மனம் வரவில்லை. நிரபராதியான ஜந்துவைக் கொன்றவர்களைத் தண்டிக்காமல்செல்வது அவனுக்குக் கொஞ்சமேனும் ஸம்மதமில்லை.

சிறிது தூரம் நடந்து சென்றார்கள். குதிரைகளின் காலடிச் சப்தம் கேட்டது. எதிரே உற்றுப் பார்த்தார்கள். ஜெலிகா காண்பித்த புதரினின்று இரண்டு குதிரை வீரர்கள் வந்துகொண்டிருந்தனர்.

"ஜெலிகா! இந்தக் குதிரையை மரத்தடிக் கழைத்துக்கொண்டுபோ, அவர்கள் இருவர்; நான் ஒருவன். இருந்தாலும் இந்தக் கற் பாறை துணையிருக்கிறது. பார்த்துக்கொள் வோம், போ."

குதிரையினின்று இறங்கினது முதற்கொண்டு நரேந்த்ரனையும் ஜெலிகாவையும் அக் குதிரை வீரர்கள் கவனித்துக்கொண்டிருந்து அவர்கள் அருகே வந்தவுடன் எதிரே வந்தனர். நரேந்த்ரன் கத்தியைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஒரு பெரிய கற்பாறையின்மீது சாய்ந்துகொண்டு நின்றான். ஆக்ராவிலிருந்து இருபது மைல் தூரம் ஓட்டத்தின்மேல் வந்ததால் களைப்புற்றிருந்த குதிரையை மரத்தில் கட்டிவிட்டு ஜெலிகா மரத்தின் பின்னர் மறைந்து நின்றாள்.

சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய ஊழியர்களாகிய குதிரைவீரர்களுக்கு நரேந்த்ரனும் ஜெலிகாவும் நன்றாய்த்தெரியுமாதலால் கைகலந்து தாக்குமுன் வார்த்தையால் தமது காரியத்தை ஸாதிக்க முடியுமா என்று ஒரு ஆசை பார்த்தார்கள்.

"இன்றிரவு நீர் செய்யும் கார்யத்துக்குப் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். உம்மை லேசில் விடப்போகிறதில்லை."

"நான் சக்ரவர்த்தியவர்களுடைய கார்யார்த்தமாகச் செல்கிறேன். ராஜ துரகத்தின் காலை வெட்டி ராஜ தூதனை வழிமறிக்கும் கொள்ளைக்காரர்களை ஸரியானபடி தண்டித்து அவ்விஷயத்தை நான் எனது எஜமானர் சக்ரவர்த்தியவர்களுக்குத் தெரிவிப்பேன், ஜாக்ரதை!"

"ஆஹா, ராஜ தூதர்கள் செய்யும் வேலை தானே நீர் இப்போது செய்வது! பேஷ்! நல்ல வேலை செய்தீர்! அரண்மனை அடிமைப் பெண்ணை அப்படியே தூக்கி வந்துவிட்டீரே நரேந்த்ரநாத், உமது குற்றத்துக்கு என்ன தண்டனை தெரியுமா? மரண தண்டனை, ஞாபகமிருக்கட்டும். ராஜ தூதரே, உம்மை இம்முறை மன்னிக்கிறோம். நீர் உமது வழி செல்லலாம், உம்மைப்பற்றி எங்களுக்குஅவஶ்யமில்லை. ஜோத்பாய் அடிமையைத்தான் நாங்கள் தேடிவந்தோம். அவளை விட்டுவிட்டு நீர் ஸுகமே போகலாம். அவளைப் பிடித்துக்கொண்டு வரும்படித்தான் எங்களுக்கு உத்தரவு."

"அன்றையதினம் நள்ளிருளில் பெண்ணைக் குத்திக்காயப்படுத்தியது ஜோத்பாய் ராணியாரின் உத்தரவின் பேரிலா அல்லது உங்களுடைய எஜமானன் முஸ்ரூருடைய கார்யமா அது? அந்த மானங்கெட்ட பேடி பேச்சைக்கேட்டு இங்கு வந்தீர்களே, அவனிலும் கேடுகெட்ட குட்டிச்சுவர்களே! வாருங்கள், உங்களை இந்தக் கத்திக்கு இரையாக்கிவிட்டு மறுவேலை பார்க்கிறேன். ஜீவராசிகள் எவையாயினும் ஸரி, அவை அந்யாய மரணமடைவதைக் கண்டு சும்மாவிரேன். அந்தக் கொலைபாதகர்களை த்வம்ஸஞ்செய்தே தீருவேன்."

"நள்ளிருளில் ஒருவரையொருவர் குத்திக் காயப்படுத்திய ஸங்கதியொன்றும் எங்களுக்குத் தெரியாது. அரண்மனையிலிருந்து ஓடிவந்துவிட்ட ஜெலிகாவை எங்கள் வசம் ஒப்புவிக்கும்படி ராஜ உத்யோகஸ்தராகிய உம்மைக் கேட்கிறோம். பதிலென்ன?"

"ஸரி, ஜெலிகாவைப் பிடித்து வரும்படி உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ராஜகட்டளை எங்கே, காண்பியுங்கள். ராஜகுதிரையைக் காலொடித்து ராஜதூதனை வழிமறிக்கும்படி உங்களுக்கு இடப்பட்ட உத்தரவு எங்கே? எனக்கு வேறோர் உத்தரவும் வேண்டாம். உமது எஜமானர் முஸ்ரூர் உத்தரவு, துரும்புக்கு ஸமானம். ராஜ உத்தரவைக் காண்பித்துவிட்டு ஜெலிகாவை அழைத்துப் போகலாம்."

இனி வார்த்தையில் பயனில்லையென்று குதிரைவீரர்கள், "நாளைய ஸூர்யாஸ்தமனத்துக்குள் அதோநிற்கும் ஓடிவந்துவிட்ட அடிமைப் பெண்ணுக்காக நீர்பதில் சொல்ல வேண்டிவரும்" என்று சொல்லிக்கொண்டே நரேந்த்ரனைத் தாக்கினர்.

"நாளைய ஸூர்யோதயத்துக்குள்! ராஜ குதிரை காலை ஒடித்ததற்கு நீ இப்போதே பதில் சொல்லப்போகிறாய்" என்று சொல்லிக்கொண்டே நரேந்த்ரன் திடீரென ஒரு குதிரைவீரன்மீது பாய்ந்து கத்திப்பிடியால் ஒரு பலமான உதை கொடுத்துக் கீழே உருட்டிவிட்டு "இதோ, என் குதிரைக்குப்

பதில் இந்தக் குதிரை” என்று அக்குதிரையின்மீது ஏறிக்கொண்டான்:

ஜெலிகாவும் தனது கட்டாரியால் இன்னொருவனை இடதுகையில் வலிவாய்க் குத்தினாள். அவன் எங்கே இன்னுமொரு குத்து வருமோ எனப்பயந்து கீழே குதித்து விட்டான். உடனே ஜெலிகாவும் ஒரு குதிரையின்மீது ஏறிக்கொண்டாள்.

இரண்டு வீரர்களும் கோபாவேசத்துடன் தங்களுடைய கத்திகளைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டனர். ஆனால் நரேந்த்ரனுக்கு அவர்களை மறுபடியும் தாக்கிக் காயப்படுத்த விருப்பமில்லை. “போய்விடுங்கள். உங்களுடைய கோபத்தைக் காட்டி அவமானமடையவேண்டாம். ஜாஸ்தி பேசினால் முஸ்ரூர் கதியாகும் உங்களுக்கும். முஸ்ரூரைக் குத்திப் படுக்கவைத்த பெண்முன் நீங்கள் எம்மாத்ரம்? திரும்பிப்போய் முஸ்ரூரிடம் ‘ராஜதூதருடைய குதிரையைக் கொன்றதற்குத் தண்டனை எங்களுடைய குதிரைகளை யிழந்தோம்’ என்று சொல்லுங்கள். காலொடிந்த குதிரையையும் கையொடிந்த மனிதனையும் ஜாக்ரதையாய்ப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். இன்றைக்குத் தப்பிப்பிழைத்தது தம்பிரான் புண்யம். என்றைக்காயினும் ஒரு நாள் நீங்கள் தூக்குமரத்தில்தான் ப்ராணனை விடவேண்டியவர்கள்.”

எதிர்ப்பதில் பயனில்லை யென அறிந்து காயப்பட்டவன் தனது நண்பன்மீது சாய்ந்துகொண்டு இருவரும் போய்விட்டார்கள்.

நரேந்த்ரனும் ஜெலிகாவும் இன்னொருவழி சென்றார்கள். குதிரைகளிரண்டும் சுறுசுறுப்பாயிருந்தன; காற்று சில்லென்றடித்துக் கொண்டிருந்தது. இருவரும் குதிரையை வேகமாய்த் துரத்திச் சென்றனர். ஜெலிகா தலைதெரியாத வேகத்தில் முன்னர் சென்றாள். நரேந்த்ரனால் அவளுக்கு ஸரியாய்ப் போகமுடியவில்லை. அவளுடைய தலைமயிரெல்லாம் அவிழ்ந்து காற்றில் பறந்துகொண்டிருந்தது; ஆடைகளெல்லாம் அலங்கோலமாய்க் கிடந்தது; இந்தக் கோலத்தில் அவள் ஒரு சிரிப்பு சிரித்துக்கொண்டிருந்தாள். வெள்ளை வெளேரென்றிருந்த அவளுடைய கைகள் சேணத்தைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தன. அப்போது அவளைப் பார்த்தால் காற்றில் பறந்துகொண்டிருக்கும் ராக்ஷஸி போலிருந்தாள். வழிமுழுவதும் அதே வேகத்தில் சென்றார்கள். நரேந்த்ரனுடைய கூடாரம் கண்ணுக்குத் தென்பட்டவுடன் அவர்கள் நின்றுவிட்டார்கள்.

நரேந்த்ரன் கீழேயிறங்கிக் குதிரைமீதிருந்த ஜெலிகா அருகில் வந்தான். அவள் தோற்றத்தைப் பார்த்தான்; ப்ரமித்துவிட்டான்.

அவளுடைய முகம் கோவைப் பழமாகச் சிவந்திருந்தது; நெற்றியில் வியர்வைத் துளிகள் அரும்பியிருந்தன. அப்போது ஸூர்யோதய காலம். கதிரவனது செங்கிரணங்கள் முகத்தின்மீது விழ, அவளுடைய ப்ரகாசமான கண்கள் வைரக்கற்கள்போல் ஜ்வலித்தன; அவளுடைய முகத்தில் ஒரு புன்னகை தவழ்ந்தது, அதரங்கள் சிறிதே திறந்திருந்தன. கூந்தல் அவிழ்ந்து, நெற்றி, புஜங்கள், இவைகளின்மீது விழுந்து கிடந்தது. ஆடை தாறுமாறாய்க் கலைந்திருந்ததால் அவளுடைய வயிறு விம்முவது வெளிக்கு நன்றாய்த் தெரிந்தது. இவ்வளவு அலங்கோலங்களுக்கிடையிலும் அவளுடைய முகத்தின் வசீகர சக்தியையும் அவளுடைய துடியிடையின் அழகையும் கண்டு நரேந்த்ரன் மயங்கினான்.

அந்தத் தேவகன்னிகை குதிரையினின்று குதித்தாள். நரேந்த்ரன் அவளை விழவொட்டாமல் கையில் பிடித்துக்கொண்டு அந்தக் கட்டழகி கன்னத்தில் ஒரு முத்தங் கொடுக்க எத்தனித்தான், அவள் உடனே விடுவித்துக்கொண்டு அகலப்போய்ச் சிரித்தாள்; நரேந்த்ரன் விழித்தான்.

உடனே அவள் அன்பாய் அவனிடம் வந்து நய வார்த்தைகள் பேசினாள். அப்போது அவள் விழிகளில் நீர் ததும்பிற்று.

“போர்வீரா, நேசமற்றுத் திக்கற்று அநாதையாயிருந்த அடிமைப் பெண்ணின்பொருட்டு நீ எவ்வளவோ ஸாஹஸங்கள் புரிந்து, கடைசியில் அவளை அந்த அடிமையினின்றும் விடுவித்தாய். உனது குணம் என்ன மேன்மையான குணம்! எனது பெற்றோர்கள் செய்த புண்யம் உன்னை ஆக்ராவுக்கு இழுத்தது; என்னை அடிமையினின்றும் விடுவித்தது. நரேந்த்ரா, நாம் இன்றைய

தினம் ஒருவரைவிட்டு ஒருவர் பிரிகிறோம், ஆனால் தார்த்தரிப்பெண் செய்ந்நன்றி மறக்காதவள். ஜெலிகா தனது ப்ராணநேசனைக் கனவிலும் மறந்திருக்கமாட்டாள்."

நரேந்த்ரன் பதில்மொழி கூற யோசித்தாவதற்குள் அவள் மறைந்து விட்டாள். அவன் தனக்கு ஆக்ராவினின்று வழிகாட்டி வந்த ஒரு மகம்மதியப் பெண் திடீரென மறைந்து விட்டாளெனச் சொல்லி தனதாட்களை விட்டு அப்பெண்ணைத் தேடும்படிச் சொன்னான். அவர்களும் காடுமேடெல்லாம் தேடித்திரிந்தும் பயன்படவில்லை ஜெலிகா கடைசியாய்க் கூறிய வார்த்தைகளையும் அப்போது அவள் கண்களில் ததும்பிய நீரையும் நரேந்த்ரன் நினைத்து நினைத்துப் பார்த்தான். என்னதான் யோசித்தாலும் அப்பெண்ணின் நிஜஸ்வரூபம் அவனுக்கு விளங்கவில்லை.

மாதவீகங்கணம்

இரண்டாம் பாகம் முற்றிற்று

வெ. கா. ராமநாதன்.

மதுரை ஜில்லாவில் நெசவுத்தொழில்.—ஆறு மாதங்களுக்கு முந்தி, மதுரை நகரிலும், வேறு முக்கியமான இடங்களிலுமுள்ள நெசவுத்தறிகளின் மொத்தம் வருமாறு:—

	நெசவுத்தறிகள்
மதுரை தாலுக்கா	8223
திண்டுக்கல் தாலுக்கா	2000
பழனி தாலுக்கா	1164
பெரியகுளம் தாலுக்கா	1025
நிலக்கோட்டை தாலுக்கா	833
மேலூர் தாலுக்கா	732
திருமங்கலம் தாலுக்கா	23
ஆகமொத்தம்	14,000

இதில், மதுரையில் நெசவுத்தொழில் நடந்துவரும் தறிகள் 6562. புருஷர்களுக்கு உபயோகப்படும் பருத்தி நூல் வஸ்திரங்கள் 3655 தறிகளில் நெய்யப்படுகின்றன. ஸ்திரீகளுக்கு உபயோகப்படும் சாயம் போட்ட நூல் புடவைகள் 2608 தறிகளில் நெய்யப்படுகின்றன. பட்டு வஸ்திரங்கள் 299 தறிகளில் நெய்யப்படுகின்றன. 91 தறிகளில் பல நிறமுள்ள விலையுயர்ந்த புடவைகள் நெய்யப்படுகின்வன.

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

பாங்கூராவில் கொடிய பஞ்சம்.—வங்காள மாகாணத்தில் கல்கத்தாவுக்கு வடமேற்கிலுள்ள பாங்கூரா ஜில்லாவில் சென்ற இரண்டு வருஷங்களாக மழைக் குறைவால், கொடியபஞ்சம் உண்டாகியிருக்கிறது. பாங்கூராவிலிருக்கும் $11\frac{1}{2}$-லக்ஷம் ஜனத்தொகையில் 8 லக்ஷம் ஜனங்கள் க்ஷாமத்தினாலும், குளிரினாலும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கவர்ன்மெண்டார் செய்யும் உதவி போதாததாயிருக்கிறது. ஏழைகளையும், சங்கடத்தி லிருக்கிறவர்களையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதே ஹிந்துக்களின் தர்மமாகையால், வயிற்றுக்குச் சோறில்லாமலும் அணிவதற்கு வஸ்திரமில்லாமலும் கஷ்டபட்டுக்கொண்டிருக்கும் லக்ஷக்கணக்கான நமது சகோதரர்களுக்கு இயன்றவரையில் இச்சென்னைமாகாணவாசிகளாகிய நாமும் உதவிபுரிந்து நலமடையவேண்டுமென்பதே நமது கோரிக்கை.

***

இந்திய ஸ்திரீகளின் யூனிவர்ஸிடி.—பூனா பெர்கூஸன் காலேஜில் முந்தி புரொபஸராயிருந்த புரொபஸர் கே. டி. கார்வே என்பவர், இந்திய ஸ்திரீகளுக்கென்று பிரத்தியேகமாய் ஒரு யூனிவர்ஸிடி ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்று மிகுந்த சிரத்தை எடுத்து வருகிறார். ஜப்பான் தேசத்தில், தேச பாஷை மூலமாகவே சகல பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டு வருவதுபோல, மிஸ்டர் கார்வே ஸ்தாபிக்க உத்தேசித்திருக்கும் யூனிவர்ஸிடியில், தேச பாஷைகள் மூலமாகவே சகல பாடங்களும் கற்பிக்கப்பட்டு வருமாம். ஸ்திரீகளுக்குவேண்டிய சகலவித தேவைகளும் கவனிக்கப்பட்டுவர, வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இது விஷயமாக இச்சென்னை மாகாணவாசிகளில் அநேகர் பண உதவி புரிந்திருக்கிறார்கள். மற்றும் சிலர், உதவி புரிவதாக வாக்குமளித்திருக்கிறார்கள்.

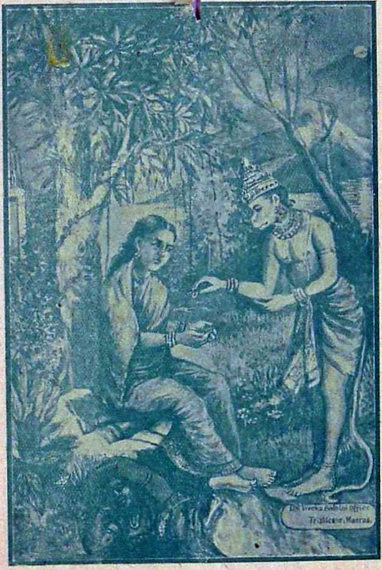

ஹநுமார் ஸீதைக்குக் கணையாழி யளித்தல்